

Părintele Petroniu - o nouă filă din Patericul athonit

În după amiaza zilei de 24 februarie, din anul mântuirii 2011, s-a stins încă o lumină în Sfântul Munte al Athonului, pentru a se reaprinde metafizic pe firmamentul unei alte sfere de existență, străină sensibilităților noastre telurice, și unde va rămâne veșnic aprinsă, pentru că nimic și nimeni nu o va mai putea stinge. Este vorba de trecerea la cele veșnice a Părintelui Protosinghel Petroniu Tănase, egumenul Schitului Prodromu din Grădina Maicii Domnului a Greciei.

† IOACHIM BĂCĂUANUL,

Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul, împreună cu Părintele Petroniu Tănase (Prodromu, noiembrie 2010)

Vestea plecării marelui avvă din această lume s-a răspândit repede în toate părțile Ortodoxiei. Mi-a parvenit și mie prin Părintele Arhimandrit Clement Haralam, colegul de studii și prieten de suflet încă din vara anului 1970, cel care, atunci când s-a produs *marea înserare* a egumenului aghiorit, a fost în preajma lui, rugându-se. De obicei, când un astfel de eveniment se anunță în mod spontan și direct, instictual tristețea îți cerneste fața, lacrimile te podidesc, durerea produce o rană în suflet și doliul coboară ca un vâl peste întreaga ființă. Primul gând care mi-a venit în minte a fost cel al premării lui Dumnezeu. Căci celui care îmi anunța *paștele personal al Părintelui Petroniu* i-am răspuns cu vorbele hrisostomiene: *Slavă lui Dumnezeu pentru toate*. De fapt, la vârsta de 97 de ani, câți i-a dat Dumnezeu, și după o viață îmbunătățită ca a lui, plecarea în lumea pur spirituală a lui Dumnezeu este socotită mai curând o izbăvire.

Personalitate eclesiastică a întregii Ortodoxii

Pentru monahismul românesc, în mod special, cum și pentru cel aghiorit, în general, elibe-

rarea sufletului din trupul neputincios al Părintelui a fost neașteptat de mult mediatizată. Aceasta nu se datorează neapărat sofisticatelor mijloace de informare, ci mai curând renumelui spiritual dobândit de-a lungul anilor de osteneală isihastă. Părintele Petroniu ajunsese așa de cunoscut, încât intrase de multă vreme în salba marilor *gherontas* ai Muntelui Athos. De aceea, momentul adormirii sale a fost socotit de toată lumea o împlinire, nu o tânguire; o necesitate, nu o fatalitate. Într-adevăr, atunci când cineva a atins vârsta maximă de care vorbește psalmistul și a trecut în odihna lui Dumnezeu, cei apropiați privesc moartea acestuia cu o oarecare seninătate, adică nu numai ca o pierdere, ci ca pe o așezare a lui în ordinea firească a planului lui Dumnezeu, ca pe o integrare în *pleroma* (n.red. deplinătatea) *eclesiei celeste*.

Întrucât am avut bucuria de a cunoaște îndeaproape pe acest mare avvă al monahismului, nu numai românesc, ci și universal, m-am gândit acum, la trecerea sa în Țara de peste veacuri, să zugrăvesc un succint portret pentru a scoate în evidență unele dintre trăsăturile sale de *monah statornic și egumen înțelept*, așa cum l-a numit Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Am urmărit, în zilele care au urmat decesului, ceea ce mijloacele de informare bisericești și laice au relatat despre Părintele Petroniu. S-au prezentat în detaliu biografia, modul de viață, asceza, ostenelele sale, activitățile pe multiple planuri pe care le-a împlinit în cei 97 ani de viață. Ierarhi, preoți, laici din toate categoriile sociale au aureolat personalitatea părintelui cu inegalabile evocări. Mi-am dat seama cât de binecunoscut a fost acest părinte și câtă lume s-a folosit de cuvântul său, de operele sale, sau de viața sa smerită și plină de virtuți. Prin urmare, ce aș mai putea spune în plus despre iscusitul ostentor trecut la Domnul, decât să aduc o mărturie personală, care să întregască imaginea caleidoscopică a unei personalități eclesiastice care cu siguranță va lăsa urme adânci în posteritate.

Teologul cel mai iscusit al Sihăstriei

În eseurile mele, în care am zugrăvit portretele altor părinți ai Mănăstirii Sihăstria, mai exact în cel dedicat Părintelui Paisie Olaru, făceam următoarea precizare: „Îmi amintesc că în ajunul praznicului Nașterii Maicii Domnului din 8 septembrie 1969, am ajuns în oaza de spi-

Ca fost secretar de cabinet al Patriarhului Nicodim Munteanu și profesor de Teologie la seminar, părintele Petroniu își căpătase aura de intelectual rafinat.

EDITORIAL

ritualitate de la Sihăstria. Venisem decis să rămân în obștea acestei mănăstiri despre care, la acea vreme, nu știam prea multe. După ce au trecut sărbătorile, am fost prezentat Părintelui Stareț, Protosinghelul Caliope Apetrei. Întâlnirea a fost scurtă. Îmi răsună și acum, ca un ecou, primele reguli pe care trebuia să le împlinesc, ca orice începător: «*Frate Ilie, pentru ascultare în gospodărie te adresezi economului, părintelui Victorin; când ai nevoie de cele necesare traiului, chelarului, părintelui Ambrozie; pentru învățături și sfaturi duhovnicești, părintelui Cleopa; pentru rânduiala bisericii, ecleziarhului mare, părintelui Macarie; pentru cele cărturărești, părintelui Petronie, iar ca duhovnic să îei pe părintele Paisie*»". Deci pentru cele cărturărești trebuia să mă adresez părintelui Petroniu. Era considerat teologul sau intelectualul cel mai iscusit al mănăstirii. Despre cum a ajuns părintele Peroniu Tănase la Mănăstirea Sihăstria însă, trebuie să facem câteva precizări.

Se știe că părintele Petroniu și-a dobândit formarea intelectuală urmând Facultatea de Teologie, apoi cea de Matematică și Filosofie, în București. După absolvire a fost hirotonit ieromonah și a devenit profesor de omiletică, catehetică, muzică psaltică și pedagogie la Seminarul de la Mănăstirea Neamț.

Toate acestea se petreceau în perioada de instaurare în țara noastră a regimului totalitar comunist ateu. Între daunele pricinuite Bisericii de acest regim a fost și acela de a lovi în miezul ei, în organismul care oxigenează viața în Hristos a Bisericii, prin diminuarea numărului călugărilor, închiderea mănăstirilor și eliminarea monahilor-cărturari din obștile monahale. Este destul de cunoscut faptul că o pleiadă de erudiți călugări a fost încarcerată în scopul reducerii la tăcere sau chiar al reeducării, însă aceste încercări coercitive n-au făcut decât să amplifice intensitatea crezului lor și să ducă la răspândirea mugurelui de speranță a renașterii libertății izvorâte din sfârșitul lor martiric. Altor, mai rezistenți fizic, li s-au fixat domiciliile fortate în anumite locuri, unde puteau fi ușor urmăriți. Părintele Petroniu a fost unul dintre aceștia. A căzut și el sub incidența Decretului de tristă amintire pentru călugări, emis de autoritățile comuniste în anul 1959. Era vizat pentru că ar fi făcut parte din grupul „Rugului Aprins” de la Mănăstirea „Sfântul Antim” din București, frecventat de mari mistici ai spiritualității noastre, clerici și laici.

Astfel, după anii '60, a urmat o perioadă grea pentru ilustrul călugăr misionar și mărturisitor al Ortodoxiei, Părintele Petroniu. După peregrinările sale pe la Mănăstirea Slatina, apoi prin satul Broșteni, în anul 1964 îi este permis să se închinovieze la Mănăstirea Sihăstria. Datorită poziției geografice, această mănăstire, considerată până în anul 1950 doar un schit al Secului, a fost transformată în *azil pentru călugării bătrâni*, majori-

Protos. Petroniu Tănase (1914 - 2011), un patriarh al Ortodoxiei Mărturisitoare

tatea, cu vârsta de peste 50 de ani, provenind din mănăstirile închise de comuniști. Părintele Petroniu se încadra între aceștia. Așa se explică descinderea lui în mănăstirea Sihăstria, care era pusă sub observație de autoritățile vremii.

În anul 1969, când Dumnezeu mi-a îndreptat pașii către această mănăstire, în obștea ei erau foarte mulți călugări îmbunătățiți, cum sunt părinții Cleopa Ilie, Paisie Olaru etc., dar și intelectuali ca părintele Partenie Bușcu, Ioanichie Bălan, Ghenadie Petrescu, Dosoftei Muraru și părintele Petroniu Tănase. Între ei, cel mai cunoscut era acesta din urmă, pe care îl căutau mai mulți.

Mereu înconjurat de flori

Ca fost secretar de cabinet al Patriarhului Nicodim Munteanu și profesor de Teologie la seminar, părintele Petroniu își căpătase aura de intelectual rafinat. Atunci când l-am cunoscut însă, am descoperit în persoana sa și chipul călugărului smerit, ascultător, din privirea căruia iradiau parcă multe dintre roadele Duhului Sfânt. Ca orice membru al obștei, împlinea și el o ascultare pe care o făcea cu multă dragoste. Se preocupa de îngrijirea florilor din curtea mănăstirii, care, din primăvară până toamna târziu, părea un colțisor de rai. Probabil de aici se in-

Părintele Petroniu Tănase era un profesor complex.

↳ spira Părintele Paisie când, fiecăruia dintre cei care-i treceau pe la scaunul de spovedanie, le dorea un *colțisor de rai*.

Când privesc retrospectiv, nu pot să nu remarc faptul că părintele Petroniu a fost în toată viața sa monahală în compania florilor, sub diferite forme. Ca teolog, a cules nectarul învățăturilor ziditoare din tezaurul universal al marilor spirite creatoare, după îndemnul hrisostomian; ca ascultare monahală în obstea Sihăstriei, s-a hrănit din rațiunile divine prezente în grădina mănăstirii, pe care a îngrijit-o, ca pe un colțisor din marea Grădină a Maicii Domnului, care este România. Apoi a pășit pe o altă treaptă, în pământul rodnic al Athonului – o altă Grădină a Maicii Domnului – semănând parfum și culoare în inima Ortodoxiei, pentru ca, în cele din urmă, el însuși să fie integrat în cununa de aur a marilor Părinți.

Părintele Petroniu, un profesor complex

La Sihăstria, deși era protosinghel, părintele Petroniu nu slujea decât la marile praznice, în sobor, și predica foarte rar (am înțeles mai târziu că îi era interzis). Permanent, însă, era la strană și cânta. Nu avea o voce extraordinară, însă cânta corect, cu alură de intelectual, iar atitudinea aceasta nu o afișa pentru a epata, ci dintr-o pornire sinceră și o conștientizare limpede a prezenței lui Dumnezeu în ritualul liturgic. Era un bun cunoscător al muzicii psaltice. Conducea strana dreaptă a călugărilor sihăstreni. Îmi amintesc cu bucurie că, atunci când mi s-a permis să merg la strană, Părintele Petroniu m-a luat în grupul lui de psalti. Simțindu-mi abnegația și râvna pentru a deprinde tainele muzicii bizantine, mi-a predat primele noțiuni ale acesteia, apoi m-a învățat notația complicată a muzicii bisericești. Când am început studiile la Seminarul de la Mănăstirea Neamț, profesorul de psaltică, părintele Constantin Sârbu, a fost surprins că eu cunoșteam deja câte ceva din tainele muzicii bizantine.

Pentru că școlile monahale erau interzise la acea vreme, în mod neoficial, acolo unde staretul permitea și nu avea frică de ighemonii timpului, se făceau niște cursuri pentru începătorii în viața monahală. Părintele Petroniu primise și această ascultare și se ocupa de pregătirea celor câțiva tineri ai Sihăstriei din acei ani. Văzându-mă mai ager și mai interesat de cele cărturărești, s-a aplecat mai mult asupra mea și m-a recomandat staretului, pr. Caliopie Apetrei, să mă trimită la Seminarul de la Mănăstirea Neamț.

**Părintele Petroniu a fost în toată viața sa monahală
în compania florilor**

Mai marele mănăstirii a acceptat și am început pregătirea pentru examenul pe care urma să-l susțin în toamna anului 1970. Mă bucur și astăzi că am avut imensa șansă să fiu discipolul acestui părinte erudit, care s-a dovedit a fi un adevărat Pestalozzi al vieții mele. Nu numai cele teologice m-a învățat, ci și cele laice.

Părintele era un profesor complex. Bruma de știință acumulată în școala generală mi-a desăvârșit-o părintele Petroniu. Avea cunoștințe generale deosebite. Viitorul Părinte Clement Haralam, ca nepot al părintelui Chirilă Șaramet, în vara anului 1970, s-a adăugat pregătirii pentru seminar, la școala Părintelui. Așa că, amândoi, în septembrie același an, am fost admiși la examen și începeam cursurile Seminarului de la Neamț. Pe atunci nu erau prevăzute în structura învățământului preuniversitar cursuri fără frecvență. De aceea, deși eram frate de mănăstire, nu aveam voie să spun aceasta și eram nevoit să urmez cursurile seminariale la zi. Vacanțele însă, reveneam *acasă*, la mănăstire. Pentru mine, această întoarcere era încărcată de o satisfacție aparte, deoarece aveam oportunitatea de a experia, împreună cu părintele Petroniu,

ceea ce școala îmi oferise ca suport informativ. Și la acest capitol Părintele s-a dovedit de neînlocuit, prin faptul că avea o viziune unitară despre tot și toate și reușea, ca nimeni altul, să miște resorturile cele mai intime ale tinerilor însetați de cunoaștere, insuflându-ne dragostea pentru frumos și adevăr. De aceea, într-un alt mediu și, îndrăznesc să spun, cu un alt duh, continuam cursurile de la seminar, cu un pedagog complet, desprins parcă din manualele de pedagogie. M-a învățat multe lucruri care-mi servesc și acum în viață. Îl pomenesc și-l voi pomeni mereu pentru aceasta!

Plecarea la Athos

Dar a venit anul 1972, când oamenii regimului totalitar și-au dat seama că, adunând în același loc pe călugării bătrâni, de fapt au consolidat adevărate oaze de spiritualitate. De aceea, în acel moment au căutat o metodă să-i disperseze. Au dispus să risipească în toate părțile pe cei mai distinși părinți ai Sihăstriei. Îmi amintesc că am revenit *acasă*, ca de obicei, pentru vacanță, dar în vara celui an nu am mai găsit atmosfera de altădată. Părintele staret Caliopie era transferat la Mănăstirea Varatic, părintele Ioanichie Bălan la Bistrita, părintelui Paisie i s-a spus să stea mai mult pe la Sihla, părintelui Cleopa i-au poruncit să scurteze predicile doar la 15 minute, iar părintele Silvestru

împreună cu monahul Filotei au fost mutați la Bolnița de la Neamț. Interesant este faptul că, dată fiind situația dificilă din acei ani în ceea ce privește călătoriile în străinătate, sau eventualele relații cu cei plecați în Occident, totuși, câțiva părinți au primit aprobare din partea autorităților pentru a pleca în Sfântul Munte Athos, la schiturile românești. Acest fapt a uimit pe foarte mulți. Mult mai târziu a fost cunoscut adevăratul motiv pentru care acelor călugări le-a fost înlesnită plecarea în Athos. Se spune că presedintele de atunci, Nicolae Ceaușescu, a întreprins o vizită în Grecia. Cum Grecia era o țară liberă, protocolul a permis unui grup de călugări de la Prodromu, bătrâni și bolnavi, să se apropie de dictatorul român. Cuvintele părintelui egumen Veniamin au rămas celebre: *Domnule președinte, trimiteți niște călugări din țară, că nu mai are cine să ne îngroape!* Probabil, impresionat de această întâlnire inedită, la întoarcerea în țară, prin autoritățile de resort, s-au făcut documentele de plecare în Athos a câtorva călugări. Astfel, din anul 1972, rând pe rând, câte unu sau doi plecau la muntele Maicii Domnului. Au purces mai întâi cei cu *origine sănătoasă*, adică cei

Schitul Prodromu, în timpul său, s-a reînnoit spiritual, dar și administrativ-gospodăresc, accentuându-se împlinirea praxisului cu teosisul, în duhul părinților patristici și post-patristici.

EDITORIAL

Părintele protosinghel Petroniu Tănase a trecut la cele veșnice pe 22 februarie 2011, slujba de înmormântare fiind săvârșită în biserica mare a schitului românesc Prodromu, în ziua de 28 februarie, conform tradițiilor din Sfântul Munte Athos, de Preasfințitul Episcop Hrisostom, ierarh rezident în Mănăstirea Marea Lavră, fost conducător al școlii athonite de teologie Athoniada

ce nu erau luați în vizor de regimul comunist ca fiind periculoși: părintele Chirilă, care a devenit Schimonahul Calistrat, părintele Martinean, pustnicul Ilarion, inginerul Ioan Șova, fratele Radu, părinții Meletie, Nectarie, Macarie, ecleziarhul mănăstirii Sihăstria, Atanasie (actualul egumen al Prodromului). Părintele Petroniu, deși trebuia să plece printre primii, după îndelungi tatonări și așteptări, a plecat abia în 1978. În sfârșit, cel ce avea să fie marele egumen și avvă al Athosului s-a văzut liber să se dedice exclusiv drumului care duce la desăvârșire.

33 de ani de osteneală aghioritică

Dacă facem un calcul simplu, părintele Petroniu a fost chemat la Domnul după 33 de ani de osteneală aghioritică. Această perioadă corespunde cu vârsta Mântuitorului, adică perioada pe care a petrecut-o pe pământ. *Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune Le-ai făcut!* Dumnezeu a rânduit alesului Său tot atâția ani de viațuire athonită, într-un loc în care oamenii duc o viață îngerească în încercarea de a pregusta din darul nestricăciunii, cât a petrecut El, ca Fiu al Omului, între oameni, timp pe care părintele Petroniu l-a folosit răscumpărând vremea, făcând din orice clipă un timp al mântuirii, iar din schitul Prodromu o Grădină a Maicii Domnului. Schitul Prodromu,

în timpul său, s-a reînnoit spiritual, dar și administrativ-gospodăresc, accentuându-se împlinirea praxisului cu teosisul, în duhul părinților patristici și post-patristici.

Odată plecat din Sihăstria, nu l-am mai văzut la față, dar amintirea lui am păstrat-o pururea. De fapt, despărțirea de el s-a întâmplat în anul 1972, când și eu am fost nevoit să părăsesc Mănăstirea Sihăstria, pentru a nu fi depistat de cei ce prigoneau viața monahală, într-un exil al monahilor, ce ar fi trebuit să lase în urmă un monahism ruinat, o Biserică în ruină. Urmându-l pe părintele Ioanichie Bălan, care a fost forțat să se ducă la Mănăstirea Bistrița, am fost și eu nevoit în acele circumstanțe să îmi găsesc un refugiu. Dar pentru că staretul Arhimandrit Dionisie Velea nu voia tineri în mănăstire, (mănăstirea era practic desființată, doar niște călugări bătrâni răspundeau la nevoile spirituale ale pelerinilor), m-am dus la Schitul Tarcău. Deși retras în munți, nu am pierdut legătura cu Părinții Sihăstriei. Mergeam cu regularitate la Părintele Paisie duhovnicul și, evident, treceam pentru binecuvântare la Părintele Petroniu, profesorul meu din tinerete, până acesta a plecat definitiv în Athos (1978).

Nu l-am mai văzut pe părintele Petroniu Tănase vreme de treizeci și trei de ani. Dumnezeu însă a rânduit ca, înainte de mutarea sa la cele veșnice, să ne mai vedem încă o dată față

către față, în această lume. Și iată cum s-a petrecut această revedere.

Primul contact cu Muntele Sfânt

În anul 2009, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a dat binecuvântare părintelui Arhimandrit Clement Haralam să se reîntoarcă la Schitul Prodromu. Transmițându-i plecare ușoară și drum bun, mi-am exprimat dorința, față de cuvioșia sa, de a veni și eu într-o călătorie în Muntele Athos, cu scopul precis de a mai vedea pentru ultima dată pe Părintele Petroniu și pentru a citi o rugăciune la mormintele părinților aghioriti, care au trecut la Domnul și pe care i-am cunoscut cândva la Sihăstria. Nu după multă vreme de la această discuție, Părintele Clement îmi face cunoscut că trebuie să fac tot posibilul ca să vin cât mai repede la Prodromu, pentru că Părintele Petroniu se pregătește de plecarea pe ultimul drum, cu sens unic și fără întoarcere. Mi-am restructurat treburile din eparhie, am cerut binecuvântare de la Preafericitul Părinte Patriarh și, în ultimile zile ale lui noiembrie 2010, am plecat în Muntele Athos.

Intram pentru prima dată în această Republică Monahală, unde Sfânta Fecioară este egumena tuturor obștilor și eremiților care se ostenește aici. Ca om al Bisericii, cunoșteam multe despre istoria acestui ținut unic pentru creștinătate, unde, de peste 18 veacuri, s-au ostentit cuvioși al căror număr și nume doar Dumnezeu le știe exact. Acum descopeream, pe viu, ceea ce până acum cunoșteam doar virtual. Am fost întrebat de mai multe ori ce impresie am avut la primul contact cu acest pământ sfânt, sau, mai bine zis, cu acest loc unde au trăit atâția sfinți și unde sunt concentrate cele mai multe documente ale Ortodoxiei universale. Gândindu-mă la răspuns, prin minte mi-au trecut mai multe idei ca semne de întrebare. Oare ce va deveni acest sfânt Munte în această lume care se secularizează atât de galopant? Cât vor mai rezista monahii de aici, care au părăsit lumea, în locul acesta diferit de tumultul cotidian al mișcării maselor și al circulației exasperante a informațiilor, prin mass-media? Citisem într-o istorie a Muntelui Athos că ultima care va pleca din acest munte va fi Maica Domnului! Oare când va fi aceasta? Oare înainte de Parusie? Sau premisele declinului se văd deja cu fiecare zi care trece?

Sfântul Munte astăzi

Pornind de la Uranopolis, portul de plecare spre Sfântul Munte, îmbarcați într-un vas rapid, de la un moment dat încep să apară siluetele primelor mănăstiri athonite, care marchează țărnul Mării Egee ca o salbă de mărgăritare: Dochiaru, Xenofont, Pantelimon. Până la Dafne, portul de intrare oficial în Sfântul Munte, în toate aceste mănăstiri, străvechile turnuri ale clopotnițelor

Am avut prilejul să întâlnesc călugări îmbunătățiți, pentru ale căror rugăciuni Dumnezeu va mai amâna sfârșitul lumii și al aceluia loc unic de pe pământ.

sau bisericilor se întreceau cu imense macarale. Am înțeles fără să întreb pe cineva că a început un amplu program de restaurare a acestor oaze de spiritualitate și trăire ortodoxă. De la Dafne, cu un Jeep de ultimă generație, am plecat către chinotita (n.red. Sfânta Chinotită este organismul legiitor al Sfântului Munte, fiind alcătuit din reprezentanți și egumeni ai celor douăzeci de mănăstiri conducătoare. Sfânta Chinotită se reunește în Karies, și este prezidată de un protos) din Careea, pentru o întâlnire oficială cu Superiorul Sfântului Munte, rânduit să guverneze anul acela.

Deși nu erau încă asfaltate, muntele era străbătut de largi drumuri, care au înlocuit pentru totdeauna vechile poteci pe care circulau călugării cu rugăciunea în gând, însoțiți de un catâr ce mergea și el în ritmul rugăciunii stăpânului. Văzând toate acestea, mi-a fost greu să cred că aceste rapide modernizări alternează cu înnoirea duhovnicească a monahismului aghiorit, deși unii au încercat să mă convingă de contrariu. Cred, totuși, că nu în generația noastră de călugări va fi plecarea Maicii Domnului din acest sfânt munte, ci mult mai târziu. Rugăciunile sfinților, care de veacuri s-au nevoit aici sau chiar ale celor care mai trăiesc încă autentic viața în Hristos, vor face ca această plecare a Sfintei Fecioare să fie în preția Parusiei! De altfel, în scurtul meu sejur în acest ținut feeric, am avut prilejul să întâlnesc călugări îmbunătățiți, pentru ale căror rugăciuni Dumnezeu va mai amâna sfârșitul lumii și al aceluia loc unic de pe pământ. Unul dintre acești rugători este și Părintele Petroniu, românul de la Prodromu.

Ultima întâlnire – clipe rupte din veșnicie

Când am ajuns, în sfârșit, la schitul nostru românesc și m-am întâlnit cu o parte dintre părinții acestui loc, mi-am dat seama că Dumnezeu are mulți aleși ai Săi bineplăcuți. Mare bucurie am avut când l-am revăzut pe părintele Iulian, pe care-l cunoșteam din Sihăstria anilor 1969. Doar culoarea părului se schimbasese, însă chipul său mi s-a părut așa de tânăr, încât se putea distinge nu numai reînnoirea Duhului în el, ci și reînnoirea Ortodoxiei în lume. După ce am participat la tot programul liturgic și practic al schitului, însoțit de părintele Clement, am trecut mai întâi pe la gropnița așezământului, pentru a vedea și venera osemintele părintelui Chirilă Șaramet, devenit schimonah cu numele Calistrat, ca, apoi, să ne îndreptăm înspre chilia părintelui Petroniu. Cu fiecare pas pe care îl făceam, o emoție sfântă îmi inunda ființa. Nu-l mai văzusem aievea de aproape 40 de ani. Intrând în chilia Părintelui, unde s-a ostenit zeci de ani, ochii mei deslușesc silueta marelui avvă, care parcă mă aștepta, așezat pe un scaun. Tru-

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, împreună cu părintele Iulian Lazăr, duhovnicul românilor din Muntele Athos și pr. Clement Haralam

per era gârbovit de povara anilor. Toate dispozițiile naturale îi erau aproape atrofiate. Ucenicul care îi stătea în prejmă reușea, mai mult prin semne, să-i spună că am sosit și să mă privească. Parcă sfidând greutatea celor 97 de ani, bătrânul avvă își ridică ochii spre mine și-mi cere binecuvântare. I-am regăsit acea privire suavă și nevinovată, pe care o știam din tinerețile mele. Ca să nu-l obosim privindu-ne, eu și însoțitorii mei ne-am așezat în genunchi împrejurul lui, insistând să ne dea binecuvântare. Părintele a făcut-o din toată inima. Chiar dacă nu i-am înțeles cuvintele pe care le-a rostit, am simțit o pace care ne-a pătruns în suflete. Părintele vorbea deja în limbajul Duhului Sfânt. Cum era întru totul conștient, prin ucenicul de chilie, care-i deslușea mai bine cuvintele, am înțeles că insistă să-i fac o dezlegare. I-am pus mâinile pe cap și am rostit dezlegarea mare: „*Stăpâne, Doamne Dumnezeule, Care ești mântuirea robului Tău.*”. Ne-am sărutat mâna reciproc și am încropit un scurt dialog despre experiența sa aghioritică și împlinirile sale administrative de la Prodromu.

A fost un călugăr desăvârșit

Am avut bucuria duhovnicească să fiu ucenicul ierarh român care l-a văzut în viață pe acest iscusit părinte athonit, dându-i dezlegare și primind binecuvântare. Cele câteva zeci de minute petrecute în preajma acestui avvă au avut pentru mine însemnătatea unor clipe rupte din veșnicie. Simțeam că Părintele nu mai aparținea acestei lumi. Cuvintele lui incompreensibile mi s-au părut metafizice. Pe chipul lui se

instalase teofania celestă, care nu se va șterge în veac, chiar dacă negura vremii va afecta atmosfera în care ne mișcăm și suntem. Era liniștit, dar obosit, căci povara celor 97 de ani de asceză și osteneală îi subrezise trupul stricăcios, însă sufletul încărcat de virtuți abia aștepta să iasă pentru a merge înaintea Celui pe care L-a dorit în toți acești ani.

După întâlnirea cu el, Dumnezeu l-a lăsat să mai prăznuiască încă o dată aici pe pământ sfințele sărbători de iarnă, ca apoi să plece la ceruri, unde va sluji liturghia cosmică împreună cu Arhiepiscopul cel veșnic, Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Așa că Părintele Petroniu, în anul mântuirii 2011, nu a mai așteptat să sărbătorească paștele universal cu obștea Prodromului, ci și l-a sărbătorit pe cel personal, mai devreme, în ziua de 22 februarie din acest an, întâlnindu-se în mod plener, față către față, cu Hristos înviat, în ceruri. Părintele Petroniu a fost un adevărat atlet al lui Hristos, încercând să cultive și să apere frumusețea prezenței lui Dumnezeu în chipul smerit al omului. A fost un călugăr desăvârșit, un *calon-gheron*, un bătrân frumos, o icoană smerită în care Dumnezeu a pictat frumusețea prezenței Sale. Nu numai prin vârsta, ci mai ales prin prezența sa lucrătoare în inima creștinismului răsăritean, el rămâne pentru noi un patriarh al Ortodoxiei mărturisitoare. Dumnezeu l-a chemat la ceruri pentru a-i împlini și potoli setea de frumos și desăvârșire, pe care le-a slujit în întreaga sa viață pământească. Așa a fost să fie pentru el: Dumnezeu are rânduielile Sale, iar noi doar trebuie să distingem prezența Sa pură printre noi.

Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, luând act de dificultățile prin care trec anumite parohii cu privire la gestionarea unor bunuri imobile, a decis preluarea administrării acestora.

104.027 ha teren vegetație forestieră din proprietatea Parohiei Pâncești, Protopopiatul Roman, a fost luată în administrare de către Centrul eparhial

Bunuri parohiale preluate în administrare de către Centrul eparhial Roman

Statutul privind organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române prevede la art. 172(14): pentru îndeplinirea unor obiective misionar-pastorale și social-filantropice la nivel de eparhii, prin aprobarea adunării eparhiale, unele proprietăți ale parohiilor sau mănăstirilor pot fi administrate în mod unitar și solidar de organismul eparhial abilitat în acest scop.

Când legiuitorul a precizat că pot fi luate în administrare s-a dorit să se facă distincția de a fi luate în proprietate, deoarece nicio lege nu poate opera transformarea dreptului de administrație asupra unor bunuri în drept de proprietate. Deci nu se poate schimba regimul juridic al acestor bunuri, fără a exista o cauză de utilitate, precum și o justă despăgubire.

Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, luând act de dificultățile prin care trec anumite parohii cu privire la gestionarea unor bunuri imobile pe care le dețin în proprietate, a decis preluarea administrării acestora. În ședința ordinară din 29 ianuarie 2011, Adunarea eparhială, cu unanimitate de voturi, a decis luarea în administrare a următoarelor bunuri imobile, proprietate a unor parohii: Pâncești, „Schimbarea la Față” - Buhuși, Schimbarea la Față” - Roman.

De la Itești, clădiri pentru desfășurarea activităților Sectorului social-filantropic

Parohia Pâncești, Protopopiatul Roman, are în proprietate o suprafață totală de 104.027 ha teren vegetație forestieră, după cum urmează: pentru 17 ha este eliberat titlu de proprietate, iar pe diferența de 87.027 ha deține doar un proces-verbal de punere în posesie. Întreaga suprafață de teren a fost luată în administrare de către Centrul eparhial Roman.

Pentru această pădure, între parohie și Ocolul silvic Băcești se încheie un contract de pază și unul de prestări servicii. La data verificărilor, în

teren s-a observat marcarea unui număr de arbori, despre care s-a spus că reprezintă lucrări de igienizare, permise a se executa anual. Însă arborii marcați nu prezentau caracteristicile care să-i recomande a fi extrași pentru astfel de lucrări, ci, mai degrabă, păreau pregătiți în vederea unor operațiuni pentru care trebuia întocmit un proiect de amenajare. Ținând cont că Ocolul silvic Băcești a executat marcarea arborilor, se poate presupune că s-a comis un abuz de încredere, facilitat de lipsa de cunoștință a preotului paroh.

Fosta unitate militară 750 Itești, care a fost preluată de către Parohia „Schimbarea la Față” Buhuși, în baza H.G. nr. 1.275/2007, este compusă din 124 clădiri și terenul aferent în suprafață de 630.912 mp. În prezent, bugetul parohiei este insuficient pentru reabilitarea și dotarea acestor construcții în vederea implementării unor activități sociale, fapt pentru care acestea intră în administrarea Centrului eparhial Roman.

Sectorul social-filantropic și misiune din cadrul Centrului eparhial Roman caută în municipiul Bacău o suprafață de teren pentru desfășurarea unor programe, acțiuni, activități și proiecte cu caracter social-filantropic, educativ-moral și misionar-creștin. Cum distanța dintre comuna Be-

rești-Bistrița și municipiul Bacău este de doar 14 km, s-a considerat că această locație îndeplinește toate condițiile necesare în vederea dezvoltării activităților pe care acest sector și le-a propus să le desfășoare.

Teren administrat de Centrul eparhial, pentru noul sediu al Protopopiatului Moinești

Biserica „Schimbarea la Față” Roman a fost construită începând cu anul 1883, împreună cu turnul acces în cimitir și dependințele aferente, din danie publică, sub directa coordonare a episcopului Melchisedec Ștefănescu. După instalarea regimului comunist acestea sunt preluate în patrimoniu de Consiliul Popular din Roman.

La data de 12 iulie 1990, în baza Avizului transmis de Primăria Județului Neamț nr. 4185/12.06.1990, Administrația financiară a municipiului Roman, transmite Parohiei „Schimbarea la Față” următoarele „construcții speciale”: Construcție Turn acces în cimitir, capela și cameră mortuară, luate în administrare de Centrul eparhial Roman.

Protopopiatul Moinești, pentru desfășurarea în bune condiții a activităților administrative, cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, a decis să construiască un sediu nou.

În acest sens, din suprafața pe care Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” Găzarie o are în proprietate s-a dezlipit o suprafață de 1679 mp. Pentru ca noua construcție, cu destinația de protopopiat, să nu cadă în sarcina parohiei amintite, luând în considerare și cheltuielile pe care le implică, s-a hotărât ca această suprafață de teren să fie luată în administrare de către Centrul eparhial Roman. (Jurist Aurelian ALEXA, Consilier juridic)

Visarion Puiu, călugăr de vocație*

Sub genericul „In memoriam mitropolit Visarion Puiu - 90 de ani de la hirotonia întru arhieru” în perioada 26-28 februarie 2011, la Roman, Pașcani și la Seminarul Teologic de la Mănăstirea Neamț au avut loc mai multe manifestări cultural-religioase dedicate vrednicului de pomenire mitropolit Visarion Puiu.

Cea de-a XV-a ediție a simpozionului dedicat ilustrului ierarh s-a derulat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Teofan, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, și a Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, și s-a bucurat de prezența reprezentanților mai multor eparhii din Patriarhia Română, care au adus noi mărturii despre viața și activitatea mitropolitului Visarion Puiu. Manifestările din acest an au fost îmbogățite prin reeditarea, după un secol, a lucrării lui Visarion Puiu intitulată „Din istoria vieții monahale”. Volumul este prefătat, în prezenta ediție, de către PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul.

† IOACHIM BĂCĂUANUL,
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei
Romanului și Bacăului

De cincisprezece ani încoace, respectiv din anul mântuirii 1998, un grup entuziast de preoți și intelectuali au pus bazele unei asociații care are drept scop evocarea personalității unui mare

Volumul mitropolitului Visarion Puiu „Din istoria vieții monahale” a fost reeditat după 100 de ani de la prima ediție

român și erudit misionar al Ortodoxiei - Mitropolitul Visarion Puiu. An de an, asociația care poartă numele acestui ierarh a organizat manifestări cultural-religioase sub genericul „Zilele Mitropolitului Visarion Puiu”, care anul acesta au ajuns la a cincisprezecea ediție. Fiecare dintre aceste manifestări anuale au scos din negura istoriei câte una dintre calitățile și împlinirile multiple ale marelui mitropolit. Astfel, au apărut zeci de articole și cărți, care pun în lumină un personaj emblematic pentru Ortodoxia universală.

Membrii asociației au luat inițiativa colectivă de a reedita cărțile scrise de ilustrul ierarh. Până în prezent au revăzut lumina tiparului două din lucrările mitropolitului cărturar: „Însemnări din viața mea” și „Preotii satelor”.

Din istoria vieții monahale, reeditată după 100 ani

Pentru anul acesta membrii asociației „Mitropolitul Visarion Puiu”, al cărei președinte este neobositul protopop de Roman, Pr. Florin Țuscanu, și-au propus să scoată din negura vremii volumul „Din istoria vieții monahale”. Lucrarea aceasta a apărut în primă ediție în anul 1911, în București, la „Atelierele grafice

SOCEC & Company”, societate anonimă. Noua ediție a lucrării se tipărește, acum, după 100 de ani, de editura nemțeană „Cetatea Doamnei”.

Lucrarea Mitropolitului Visarion este de o însemnătate coplesitoare, pentru că, în mod inedit, autorul lărgeste sfera cunoștințelor asupra monahismului. Monahismul creștin este pus în paralel cu viața monastică a altor religii. Din aceasta se văd erudiția și spiritul deschis al ierarhului român, care poate fi numit precursorul marelui istoric și filosof Mircea Eliade, cel ce va prezenta în detaliu religiile popoarelor lumii, cu spiritualitatea și însușirile specifice.

Visarion Puiu, călugăr de vocație (tuns în monahism în Catedrala „Sfânta Cuvioasa Parascheva” Roman), prezintă în această lucrare monahismul creștin ca fiind o necesitate absolută și providențială. Monahismul apare pe fresca istoriei în Biserică tocmai când aceasta, după ieșirea din catacombe, începe să se instituționalizeze, riscând să inverseze cele ale lui Dumnezeu cu cele ale Cezarului. Monahii sunt asemuiți de autor cu „profetii Noului Testament”, ce anunță lumii că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Prin adoptarea voturilor monahale, călugărul poate schimba fața lumii, nu prin ceea ce face, ci prin ce este. El îmbracă chipul îngeresc pentru că, în împărăția lui Dumnezeu pe care o anunță, îmbrăcând haina smereniei, călugării „nu se însoară nici se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu” din ceruri”.

Autentic trăitor al monahismului

Nu putem să nu ne gândim, în acest context, la viața smerită a autorului. Deși a ajuns pe treptele cele mai înalte ale ierarhiei, Visarion Puiu nu a uitat că este călugăr, trăind în sărăcie, ascultare și curăție întreaga viață. Ultima parte a vieții sale a trăit-o în asceză și smerenie desăvârșite. Mitropolitul Visarion scrie cartea despre istoria monahismului la tinerete, însă principiile de viață amintite în ea le va aplica până la bătrânețe.

Mergând pe urmele sale în Franța, mi-am dat seama că Visarion Puiu a fost un autentic călugăr, murind ca un călugăr, fiind îngropat în simplitate, ca un călugăr, anonim, într-un pământ străin de neamul său. Chiar și translarea moștelor sale din satul unde și-a dat ostescul sfârșit - Ville Maison - în cimitrul Montparnasse din Paris s-a desfășurat cu o simplitate de neimaginat.

Putem spune, așadar, că tot ceea ce relatează Visarion Puiu în capitolele în care vorbește de

principiile monahismului popoarelor ortodoxe, ierarhul român a și trăit în viața sa. El n-a fost un teoretician al vieții monahale, ci un trăitor al ei.

Monahismul, o necesitate

Reeditarea acestei cărți vine tocmai când apar voci care susțin că viața monahilor ar fi o viață anormală, punând-o în opoziție cu viața secularizată în care trăim. Angajamentul de a trăi o viață retrasă, după niște reguli de austeritate și de permanentă abținere, fără cunoașterea ei prealabilă, pare o imposibilitate în accepțiunea omului secularizat. Mulți consideră că această „fugă de lume“ este o formă egoistă de trăire a Evangheliei, or nu este așa. Avem multe exemple în acest sens, unele dezbătute chiar de Mitropolitul Visarion în lucrarea despre care vorbim. Astfel, Sfântul Antonie, părintele monahismului, s-a retras în cea mai îndepărtată pustie pentru a-și petrece viața în rugăciune și liniște. Sfântul Pahomie sau Sfântul Teodosie, începătorul vieții de obște, nu dădeau sfaturi duhovnicești decât călugărilor, aparent restrângând astfel cercul iubirii, doar la membrii comunității lor. De aici s-a născut fireasca întrebare: nu practicau ei exclusivismul față de ceilalți oameni din lume? Nu, nicidecum. Pustnicia Sfântului Antonie nu a ținut toată viața. După treizeci de ani de pustie, Dumnezeu i-a mai dat alți cincizeci de ani, în care a primit atâta lume la chilia sa, încât „a devenit doctorul trupesc și sufletesc al întregului Egipt“, după cum l-a numit Sfântul Atanasie cel Mare, care i-a scris biografia. La fel au făcut și ceilalți corifei ai monahismului originar. După ce au stabilit normele de trăire duhovnicească în obștile lor, au început să primească pelerini, cărora le-au arătat multă ospitalitate și dragoste creștină. Prin felul lor diferit de a exprima iubirea creștină, cuvioșii primelor veacuri au devenit prototipul marilor staret și duhovnici din întreg monahismul ortodox. Mitropolitul Visarion ajunge până la a demonstra că monahismul ortodox a preluat anumite forme de trai și din monahismul altor religii, mai vechi decât creștinismul, dându-le conotație hristică. Patericul egiptean, apoi cel al părinților atoniți, al părinților slavii, chiar și Patericul românesc al părintelui Ioanichie Bălan, sunt expresia contribuției monahismului la menținerea echilibrului spiritual al lumii. Călugărul începe prin a se retrage din lume, ca, mai târziu, având dobândită experiența duhovnicească, să deschidă ușa sufletului și a chiliei sale, aceleiași lumi, pe care inițial a părăsit-o. Călugărul știe că nu se poate mântui decât mântuind pe alții, dând altora exemplul său de trăire, împlinind prin aceasta porunca lui Hristos: „arătați faptele voastre oamenilor, ca ei, văzând faptele voastre cele bune, să slăvească pe Dumnezeu din ceruri“. Trebuie să se știe că cele două forme de exprimare a dragostei față

Mitropolitul Visarion Puiu a fost omagiat și anul acesta la Roman

Mitropolit Visarion Puiu - 90 de ani de la hirotonia într-un arhiereu

Cea de a XV-a ediție a manifestărilor dedicate mitropolitului Visarion Puiu s-a desfășurat în perioada 26-28 februarie 2011, la Roman, Pașcani și la Seminarul Teologic de la Mănăstirea Neamț.

Astfel, sâmbătă, 26 februarie la Muzeul de Istorie din Roman, au fost înscrise 25 de comunicări științifice, organizate pe două secțiuni. Cu acest prilej au fost lansate mai multe volume, între care și cel mai recent număr al revistei „Valori perene“, buletinul oficial al Asociației „Visarion Puiu“. Duminică, 27 februarie 2011, în ziua de naștere a mitropolitului Visarion Puiu, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală din Roman, în prezența membrilor Asociației „Mitropolit Visarion Puiu“, după care a fost oficiată slujba Parastasului. Cu

această ocazie au fost făcute evocări ale mitropolitului Visarion Puiu, de către PS Ioachim Băcăuanul, Episcopul-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, și de către părintele protopop Pr. Florin Țuscanu, președintele Asociației „Mitropolit Visarion Puiu“.

Comemorarea mitropolitului Visarion Puiu a continuat duminică seara la Casa de Cultură din Pașcani, unde a avut loc un program artistic și a fost lansată revista asociației. Simpozionul s-a încheiat luni, 28 februarie, la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Veniamin Costachi“ de la Mănăstirea Neamț, unde conferențiarul manifestării au vorbit tinerilor seminariști despre ce a însemnat Visarion Puiu pentru neamul românesc și despre locul lui în istoria Bisericii noastre. (C.G.)

de Dumnezeu - călugăria și căsătoria - sunt complementare și echilibrează viața Bisericii. Ambele sunt necesare Bisericii și fiecare dintre ele poate fi înțeleasă numai în lumina celeilalte. Paul Evdokimov spune că „cea mai bună metodă pentru a aprofunda valoarea căsătoriei este să sesizezi grandoarea și semnificația monahismului“. Aceasta se poate afirma și invers. Călugărul care vede în căsătorie izvorul harului lui Dumnezeu, poate înțelege, în același timp, sensul profund al renunțării lui la viața de cuplu.

Tunderea în monahism este al doilea botez

Toate ideile prezentate mai sus se desprind și din valoroasa carte a Mitropolitului Visarion, care se reeditează după o sută de ani, tocmai când Sfântul Sinod a dat ca temă în dezbaterile două taine: Botezul și Cununia. Dacă înțelegem

că tunderea în monahism este al doilea botez pentru cel ce o primește ca normă de viață și urmează lui Hristos, și acceptăm apoi că prin căsătorie se urmărește același scop, putem spune că vorbim despre două taine ale iubirii.

Felicităm pe părintele protopop Pr. Florin Țuscanu, președintele Asociației „Mitropolitul Visarion Puiu“, pentru coordonarea acțiunilor de reeditare a cărții „Istoria monahismului“ și binecuvântăm apariția lucrării, care va fi de mare folos pentru monahismul românesc și nu numai. Nutrim speranța că această asociație, care se preocupă de aureolarea iluziilor mitropolit, va găsi resurse necesare să reediteze și alte lucrări care așteaptă reinnoire. Duhul Sfânt se reinnoiește în noi atâta vreme cât îl chemăm.

* Cuvânt introductiv la volumul Mitropolitului Visarion Puiu „Din istoria vieții monahale“, reeditat în anul 2011

Inaugurarea celui mai mare magazin de obiecte bisericești din județul Bacău

Din februarie a.c. la Bacău a fost inaugurat cel mai mare magazin de obiecte bisericești al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. Acesta se recomandă ca unul dintre cele mai moderne și elegante magazine de profil din Moldova, alăturându-se celorlalte magazine deschise în „Arena” Mall Bacău și Roman (în incinta Centrului eparhial și în Str. Ștefan cel Mare, bloc M6, parter).

Situat în municipiul Bacău, pe str. Lucrețiu Pătrășcanu, nr. 2, lângă Catedrala „Înălțarea Domnului”, magazinul de obiecte religioase „Filocalia” oferă sute de icoane, peste 1200 de volume, cuprinzând literatură religioasă, învățătură creștină pentru toate vârstele, cd-uri cu muzică religioasă Ortodoxă, diferite obiecte cu caracter religios, veșminte preoțești și multe altele, toate expuse spre vânzare.

Cărți recomandate și obiecte sfințite

Aparținând Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, magazinul a fost inaugurat în manieră creștină, printr-o slujbă de sfințire și binecuvân-

tare, oficiată în după-amiaza zilei de marți, 8 februarie, de către PS Episcop Ioachim Băcăuanul, înconjurat de un sobor de preoți și în prezența credincioșilor. „Magazinul cuprinde tot ceea ce este necesar pentru dotarea bisericilor și pentru îmbunătățirea vieții spirituale a creștinilor, care pot cumpăra obiecte bisericești, veșminte, materiale de veșminte, policandre, lumânări și alte obiecte necesare pentru cultul Bisericii. Magazinul aflat în centrul municipiului Bacău vine să-l completeze pe cel din Arena Mall, unde a fost amenajată și o capelă”, a precizat PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul.

În ceea ce privește partea economică, profitul acestui magazin de obiecte bisericești va fi folosit în cadrul sectorului social-filantropic și misionar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. „Primul obiectiv al acestui magazin și al celorlalte pe care le avem în eparhia noastră este cel misionar. Credincioșii noștri găsesc în aceste magazine obiecte bisericești care sunt sfințite. Pentru echilibrul spiritual și pentru buna formare spirituală și doctrinară a credincioșilor, cărțile de aici sunt recomandate, întrucât sunt cercetate înainte de a fi expuse. De asemenea, preoții și credincioșii din parohiile care au biserici în construcție pot găsi obiecte necesare dotării sfințelor lăcașe, cărțile de ritual”, a explicat Episcopul-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

Magazinul „Filocalia” se adaugă magazinului de obiecte bisericești care funcționează pe lângă Capela „Sf. Andrei” din centrul comercial „Arena Mall” din Bacău. Și aici, cei interesați pot găsi

obiecte bisericești folositoare creștinilor și bisericilor. Numai în acest magazin pot fi cumpărate, la comandă, icoane în mozaic de la ArtGeorgies, a căror tehnică poate fi admirată în incinta Capelei „Sf. Andrei”.

Magazine de obiecte bisericești și în municipiul Roman

Icoane pictate pe lemn, obiecte artisanale și veșminte preoțești, toate produse în atelierile mănăstirilor din cuprinsul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, precum și alte produse menite să îmbogățească și să înfrumusețeze viața creștinului și a parohiilor, sunt expuse spre vânzare și în municipiul Roman. Aici funcționează două dintre magazinele de obiecte bisericești ale Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. Unul dintre acestea se află în incinta Centrului eparhial, iar cel de-al doilea a fost sfințit pe 22 noiembrie 2010, în sediul de pe Str. Ștefan cel Mare nr. 6.

În incinta acestui spațiu de desfășurare, cei interesați pot găsi obiecte religioase, cărți de rugăciuni, literatură sacră și altele. „Amenajarea acestui magazin, în afara incintei bisericii, urmărește un scop spiritual și misionar. Expunând obiecte sacre, cărți religioase și icoane în locuri publice, credincioșii au posibilitatea să le achiziționeze și, prin aceasta, să promoveze valorile spirituale ale credinței strămoșești în comunitatea din care fac parte”, a spus PS Episcop Ioachim Băcăuanul. (pr. Ctin GHERASIM)

Seria ședințelor organismelor centrale bisericești a început în ziua de 14 februarie, la Sala Conventus a Palatului Patriarhiei, cu lucrările Consiliului Național Bisericesc.

ACTUALITATE

Au avut loc ședințele organismelor bisericești centrale deliberative și executive

În perioada 14 – 17 februarie a.c. au avut loc la București ședințele anuale de lucru ale Consiliului Național Bisericesc, respectiv ale Adunării Naționale Bisericești, cât și prima ședință din acest an a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

În cadrul acestora a fost analizată întreaga activitate internă și externă a Bisericii Ortodoxe Române din anul 2010 din punct de vedere pastoral-misionar, social-filantropic, viață monahală, învățământ teologic, predarea religiei în școlile publice, patrimoniu cultural, organizatoric, administrativ, economic, relații cu alte culte, grija pentru comunitățile ortodoxe românești din străinătate, relații interbisericești și interreligioase și a fost luată, între altele, hotărârea de a declara anul 2012 ca „An omagial al Sfântului Maslu și al îngrijirii bolnavilor“.

Seria ședințelor organismelor centrale bisericești a început în ziua de 14 februarie, la Sala Conventus a Palatului Patriarhiei, cu lucrările Consiliului Național Bisericesc, desfășurate sub președinția Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, care a dat citire raportului anual al Consiliului Național Bisericesc, privind activitatea Patriarhiei Române.

În timpul ședinței Consiliului Național Bisericesc a fost analizată întreaga activitate internă și externă a Bisericii Ortodoxe Române în anul 2010, din punct de vedere pastoral-misionar, social-filantropic, viață monahală, învățământ teologic, predarea religiei în școlile publice, patrimoniu cultural, organizatoric, administrativ, economic, relații cu alte culte, grija pentru comunitățile ortodoxe românești din străinătate, relații interbisericești și interreligioase etc.

Sfântul Sinod este cea mai înaltă autoritate a Bisericii Ortodoxe Române în toate domeniile ei de activitate. Acest for este alcătuit din Patriarh, ca președinte și din toți mitropoliții, arhiepiscopii, episcopii eparhioți, episcopii vicari-patriarhali, episcopii vicari și arhieriei vicari în funcțiune

Patriarhul României a prezidat ședința de lucru a Adunării Naționale Bisericești

Ședința de lucru anuală a Adunării Naționale a Bisericii Ortodoxe Române a avut loc, în ziua de 15 februarie, la Palatul Patriarhiei din București. Lucrările au fost prezidate de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și s-au desfășurat în prezența ierarhilor membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, a membrilor clerici și mireni ai Adunării Naționale Bisericești și ai membrilor Permanentei Consiliului Național Bisericesc.

La începutul ședinței de lucru a Adunării Naționale Bisericești, la propunerea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel s-a intonat cântarea „Vesnică pomenire“, în memoria vrednicului de pomenire Arhiepiscop și Mitropolit Bartolomeu.

În cadrul ședinței a fost examinat și aprobat „Raportul general anual al Consiliului Național Bisericesc asupra activității Bisericii Ortodoxe Române în anul 2010“.

După deschiderea ședinței, a urmat desfășurarea lucrărilor pe Comisii, iar apoi au fost prezentate rapoartele în plenum Adunării Naționale Bisericești. A fost apreciată lucrarea pastoral-misionară, social-filantropică, organizatorică și administrativă din toate sectoarele de activitate.

Între activitățile cultural-misionare, a fost remarcată activitatea Centrului de Presă BASILICA al Patriarhiei Române, fiind menționate eforturile deosebite ale Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, alături de ale altor eparhii în susținerea financiară a posturilor de radio și televiziune Trinitas, precum și a publicațiilor „Lumina“.

Membrii Adunării Naționale Bisericești au apreciat strădaniile Patriarhiei Române pentru edificarea ansamblului arhitectural Catedrala Mântuirii Neamului, care au fost încununate cu obținerea autorizației de construire la începutul lunii septembrie 2010 și demararea lucrărilor de execuție ale noii catedrale patriarhale în toamna anului trecut.

De asemenea, s-a exprimat speranța continuării lucrărilor de execuție a infrastructurii viitoarei Catedrale a Neamului în anul 2011 și cu sprijinul eparhiilor ortodoxe române din țară și străinătate.

„Nu mai sunt voievozii de altădată, ci voievod este poporul sărac, jertfelnic, dar credincios, care știe că oricâte lucruri materiale de valoare ar exista în lumea aceasta niciunul nu are valoarea sufletului, cum a zis Mântuitorul Iisus Hristos: «Ce poate da omul în schimb pentru sufletul său?» Sufletul are o valoare infinită și eternă, pentru că este creat după Chipul lui Dumnezeu Cel vesnic și infinit, vesnic viu. De aceea este foarte important să mergem până la capăt cu un lucru bun. Dacă nu luptăm, nu reușim. Dacă nu susținem o

În prima ședință din acest an Sfântul Sinod al BOR a aprobat introducerea cursului destinat pastorației persoanelor dependente de alcool în curricula disciplinei Teologie pastorală, care se predă în instituțiile de învățământ preuniversitar și universitar teologic.

La propunerea Patriarhiei Române, Sfântul Sinod a declarat anul 2012 ca An omagial al Sfântului Maslu și al îngrijirii bolnavilor

➔ lucrare sfântă, nici nu avem bucuria împlinirii ei”, a subliniat Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Prima ședință de lucru a Sinodului Bisericii Ortodoxe Române din anul 2011

În zilele de 16 și 17 februarie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române s-a reunit în prima ședință din anul 2011. La începutul ședinței a fost ținut un moment de reculegere pentru vrednicul de pomenire Arhiepiscop și Mitropolit Bartolomeu și s-a intonat imnul „Vesnică pomenire”. După citirea apelului nominal, Patriarhul României a reamintit principalele manifestări dedicate Anului omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei românești, în 2010. Printre acestea s-au numărat realizări editoriale de excepție, precum trilogia despre Autocefalia Bisericii Ortodoxe Române. De asemenea, Preafericirea Sa a menționat că anul trecut au participat la concursul *Crezul meu* aproximativ 100 000 de tineri și va fi organizat anul acesta un concurs similar intitulat *Botezul meu*.

„2011, Anul omagial consacrat Sfântului Botez și Sfintei Cununii, trebuie să fie un an în care nu doar teologhisim despre aceste două Sfinte Taine, ci și un an în care misiunea ortodoxă de conștientizare asupra importanței botezului și a numelui de creștin trebuie amplificată. Așa cum îi învățăm la școală pe copii rugăciunea *Tatăl nostru* și *Crezul*, tot așa trebuie să îi învățăm când sunt mai mari ce a însemnat botezul lor, despre care nu își mai aduc aminte pentru că au fost prea mici”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, după cum informează TRINITAS TV.

Întăistătorul Bisericii Ortodoxe Române a mai precizat că trebuie aprofundate temele Sfintelor Taine a Botezului și a Sfintei Cununii în lupta cu fenomenul secularizării.

„Aceste două sfinte taine au un caracter deplin pastoral. Ele nu sunt doar teme pentru o

teologie academică și nici doar pentru solemnitate. Este vorba despre o criză spirituală profundă pe care o traversează acum mai ales Europa Occidentală, în general civilizația europeană și nord-americană, iar noi nu suntem scutiți de marea ispită a secularizării. Ori secularizarea tocmai aceasta înseamnă: absența valorilor spirituale în viața personală și viața socială a oamenilor. Ori botezul, cununia, familia creștină trebuie într-un mod deosebit scoase în evidență ca valoare existențială și ca valoare mântuitoare de unire a omului cu Dumnezeu. Oricât de urgente ar fi alte teme în viața societății, pentru noi, botezul și cununia sunt tainele mântuirii”, a spus Preafericirea Sa, după cum ne informează Radio Trinitas.

Noi hotărâri ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

În cea de a doua zi a primei ședințe a Sfântului Sinod pe anul 2011, pe 17 februarie, lucră-

rile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române au continuat cu discuții legate de activitatea Bisericii Ortodoxe Române în țară și străinătate.

În final, la propunerea Patriarhiei Române, Sfântul Sinod a declarat anul 2012 ca *An omagial al Sfântului Maslu și al îngrijirii bolnavilor*. De asemenea, a fost aprobată *procedura de colectă națională pentru continuarea lucrărilor de construire a Catedralei Mântuirii Neamului în cadrul parohiilor și mănăstirilor din cuprinsul eparhiilor Patriarhiei Române*. În cadrul aceleiași ședințe au fost desemnați ierarhii care vor face parte din Comisia pregătitoare pentru stabilirea principiilor, tematicii și metodologiei de lucru a *Comisiei mixte de dialog între Biserica Ortodoxă Română și Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică)*, ca urmare a răspunsului pozitiv al ierarhilor greco-catolici la Apelul Sfântului Sinod pentru reluarea dialogului bilateral din 7 iulie 2010. A fost constituită delegația Bisericii Ortodoxe Române pentru dialogul cu Biserica Ortodoxă Sărbă. Între hotărârile adoptate în același context, s-a aprobat introducerea cursului destinat *pastorației persoanelor dependente de alcool în curricula disciplinei Teologie pastorală*, care se predă în instituțiile de învățământ preuniversitar și universitar teologic.

În continuare, ierarhii Sfântului Sinod au evaluat rezultatele colectei în bani și bunuri materiale organizată în parohiile și mănăstirile ortodoxe române din țară și străinătate în urma *Apelului Patriarhiei Române la rugăciune și solidaritate creștină cu familiile afectate de inundațiile din nord-vestul țării din vara anului 2010*. Astfel, Biserica Ortodoxă Română a ajutat familiile sinistrate din zonele afectate cu aproximativ **6.000.000 lei** și alimente, cereale, îmbrăcăminte, materiale de construcții, medicamente și alte bunuri materiale în valoare de aproximativ **5.400.000 lei**.

Organisme centrale bisericești

În Biserica Ortodoxă Română, la nivel central funcționează: organisme centrale deliberative (Sfântul Sinod, Sinodul Permanent, Adunarea Națională Bisericească), organisme centrale executive (Patriarhul, Consiliul Național Bisericesc, Permanentă Consiliului Național Bisericesc) și organisme centrale administrative (Cancelaria Sfântului Sinod și Administrația Patriarhă). Hotărârile organismelor centrale deliberative și executive sunt obligatorii pentru întreaga Biserică Ortodoxă Română.

La mijlocul lunii februarie a.c., la București, s-au reunit Consiliul Național Bisericesc, Adunarea Națională Bisericească și Sfântul Sinod.

Sfântul Sinod este cea mai înaltă autoritate a Bisericii Ortodoxe Române în toate domeniile ei de activitate. Acest for este alcătuit din Patriarh, ca președinte și din toți mitropoliții, arhiepiscopii, episcopii eparhioți, episcopii vicari-patriarhali, episcopii vicari și arhierii vicari în funcțiune.

Adunarea Națională Bisericească este organismul central deliberativ al Bisericii Ortodoxe Române pentru problemele administrative, sociale, culturale, economice și patrimoniale, format din membrii Sfântului Sinod și din câte trei reprezentanți, un cleric și doi mireni, ai fiecărei eparhii.

Consiliul Național Bisericesc este organismul central executiv al Sfântului Sinod și al Adunării Naționale Bisericești, format din 12 membri ai Adunării Naționale Bisericești, câte un cleric și câte un mirean reprezentând fiecare mitropolie din țară, desemnați pe o perioadă de 4 ani și pentru cel mult două mandate.

Proiectul FORTE, inițiat de Federația „Filantropia” împreună cu Patriarhia Română și alte instituții de profil din străinătate, a fost lansat miercuri, 16 februarie, și în Arhiepiscopia Romanului și Bacăului.

ȘTIRI

Întrunirile preoților din protopopiatele Buhuși și Sascut

Pe 10 februarie a.c., în ziua de prăznuire a Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie, Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului a săvârșit Sfânta Liturghie în Biserica „Sfântul Nicolae” din Buhuși, cu prilejul Sinaxei preoților din Protopopiatul Buhuși. Așa cum este tradiția, cei 45 de preoți din Protopopiatul Buhuși, alături de ierarhul lor, s-au împărțășit cu Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos. „Am avut bucuria să ne împărțășim cu toții, în cadrul aceleiași Sfinte Liturghii, alături de PS Ioachim Băcăuanul, care ne-a citit o rugăciune de dezlegare și a rostit un cuvânt de învățătură. Suntem încântați de prezența Preasfințitului Ioachim Băcăuanul în mijlocul nostru, a preoților și credincioșilor din această zonă. După Sfânta Liturghie au avut loc mai multe discuții cu privire la pastoratia preoților. Întrucât Protopopiatul Buhuși are mai puțin de un an de când a fost înființat, am întâmpinat mai multe probleme pe care ne străduim să le rezolvăm cu ajutorul Preasfințitului Episcop Ioachim Băcăuanul”, a declarat pr. Vasile Cozma, protopop al Protopopiatului Buhuși. (pr. Ctin GHERASIM)

„Botezul, poarta de intrare în împărăția cerurilor”

Preoții din Protopopiatul Sascut s-au întrunit, pe 16 februarie, în ședința lunară. Cu

binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, a avut loc în biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Pâncești conferința cu tema „Botezul, poarta de intrare în împărăția cerurilor”, susținută de PC. Pr. Vasile Lăcătușu de la Parohia Blaga, prezentată după oficierea slujbei de Te Deum. În același context, preoții prezenți au dezbătut alături de părintele protopop Ioan Negoită și probleme administrative.

Zile speciale de sărbătoare în cursul anului bisericesc

Pe lângă praznicele îndătinate din cursul anului eclezial, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a rânduit mai multe zile speciale de sărbătoare: 1 septembrie, începutul anului nou bisericesc, este și ziua rugăciunii pentru mediu. Ziua de 13 noiembrie a fost închinată Bibliei, iar cea de 30 noiembrie, atunci când îl pomenim pe Sfântul Andrei, „Apostolul românilor”, este Ziua Națională Bisericească. Ziua națională a familiei este sărbătorită în duminica cea mai apropiată de 15 mai. Duminica următoare datei de 1 iunie este dedicată în Biserica ortodoxă Română părinților și copiilor, iar duminica următoare Praznicului Adormirii Maicii Domnului, românilor migranți.

În toată Patriarhia Română, în urma dispozițiilor Sfântului Sinod, sunt organizate, cu aceste ocazii, manifestări speciale, programe social-filantropice și educaționale.

Lansarea proiectului „FORTE” în Arhiepiscopia Romanului și Bacăului

Proiectul FORTE - „Formare trainică pentru parteneriat social” - inițiat de Federația „Filantropia” împreună cu Patriarhia Română și alte instituții de profil din străinătate, a fost lansat miercuri, 16 februarie, și în Arhiepiscopia Romanului și Bacăului. Evenimentul a reunit 20 de preoți și personal cu responsabilități în aparatul administrativ al Centrului Eparhial. În cadrul întâlnirii au fost prezentate obiectivele generale ale proiectului și oportunitățile de dezvoltare durabilă pentru eparhiile participante. Proiectul reprezintă un demers lucrativ și constructiv pentru structurile eparhiale astfel încât prin implementarea lui să se poată dezvolta mai bine acea latură de administrare și construire de servicii sociale. Proiectul FORTE este susținut financiar prin Programul Operațional pentru Dezvoltarea Resurselor Umane. (C.G.)

Rugăciuni și milostenie pentru bătrânii de la Așezământul social-filantropic de la Hârja

Bătrânii care au locuit în așezământul social-filantropic de la Hârja și eroii români căzuți în cele două Războaie Mondiale în zona Oituzului, au fost pomeniți în cadrul unei slujbe religioase oficiată de PS Episcop Ioachim Băcăuanul, în ziua de pomenire a Moșilor de iarnă, la Așezământul Social-filantropic „Ștefan cel Mare și Sfânt” de la Hârja. Slujba parastasului a urmat Sfintei Liturghii, oficiată la Biserica „Sf. M. Mc. Gheorghe” din Hârja, situată în apropierea căminului în care trăiesc cei 40 de bătrâni, care beneficiază de îngrijire medicală și spirituală, sub patronajul direct al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. „Ne-am rugat împreună cu băcăuanii sosiți la Hârja pentru a aduce jertfă și ofrande întru pomenirea moșilor și

strămoșilor noștri, dar și a eroilor din cele două Războaie Mondiale, căzuți la datorie în această vale a plângerii, care este Oituzul. (...) Cu această ocazie, am arătat că principiul judecării lui Dumnezeu este acela de a descoperi în celălalt chipul Sfintei Treimi, care este iubire. Iar principiul dragostei este ca noi să acceptăm să fim mâinile prelungite ale lui Dumnezeu, care hrănește pe cei care nu au posibilitatea să o facă”, a mai spus PS Episcop Ioachim. După impresionanta slujbă, PS Episcop, însoțit de preoți și ceilalți binefăcători sosiți la Hârja, a binecuvântat spațiul în care va fi situată trapeza așezământului și noua temelie pentru construcția unei anexe care va adăposti alți 80 de bătrâni.

Așezământ social-filantropic la Siretu

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a fost prezent duminică, 20 februarie, în mijlocul credincioșilor din satul Siretu, din comuna băcăuană Letea Veche. Cu această ocazie, Preasfinția Sa a sfințit așezământul social filantropic cu hramul „Sf. Împărați Constantin și Elena”, ridicat de preotul paroh Ciprian Gunea, cu sprijinul Primăriei Letea Veche, după care a oficiat slujba Sfintei Liturghii, alături de un sobor de preoți și diaconi la biserica „Sf. Voievozi”.

Situat în curtea lăcașului de cult, așezământul social filantropic vine să răspundă necesităților misionar-pastorale și filantropice ale comunității din satul Siretu, fiind primul de acest gen din zonă. „Desi există aici o comunitate redusă ca număr, credincioșii au simțit nevoia unui așezământ social-filantropic. Ajutați de primărie am reușit ca în doi ani să finalizăm această lucrare.”, a explicat preotul paroh Ciprian Gunea. Așezământul de la Siretu fost construit începând cu anul 2009, sub coordonarea preotului paroh, susținut financiar de autoritățile locale din Letea Veche. În ceea ce privește capacitatea, așezământul poate găzdui aproape 80 de persoane, mobilierul și dotările interioare fiind făcute de către credincioșii din parohia Siretu.

Slujbă de binecuvântare și la Buhuși

În după-amiaza aceleiași zile, 20 februarie, la Parohia „Sf. Gheorghe” - Orbic din Buhuși, a fost oficiată o slujbă de mulțumire și binecuvântare a lucrărilor înnoitoare desfășurate în ultimul timp aici: reabilitarea termică a sfântului lăcaș și a casei de prăznuire, prin montarea a două centrale termice.

Slujba a fost oficiată de PS Ioachim Băcăuanul, alături de pr. Vasile Cozma - protopop de Buhuși și pr. Inspector eparhial Laurențiu Seg-

neanu și un impresionant sobor de preoți, în prezența reprezentanților autorităților centrale și locale. La finalul slujbei PS Ioachim Băcăuanul a adresat felicitări preotului paroh Bârjovanu Gheorghe și credincioșilor prezenți pentru lucrările înnoitoare săvârșite aici, într-un timp atât de scurt. De la venirea noului preot paroh Bârjovanu Gheorghe în parohie, începând cu luna noiembrie 2010, biserica a fost racordată la gaz metan, au fost realizate sonorizarea și încălzirea centrală.

Slujbă arhierescă după trei decenii, la Gutinaș

Bucuria sărbătorii din Duminica a XVII-a după Rusalii a fost sporită pentru enoriașii din satul Gutinaș, prin oficierea slujbei arhieresti de către Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. Prezența ierarhului în lăcașul de cult a constituit o mare sărbătoare și pentru faptul că PS Episcop Ioachim a fost primul episcop care a poposit în mijlocul acestei parohii după mai bine de trei decenii.

Preasfinția Sa a început cu un cuvânt rostit înaintea Sfintei Liturghii, o concisă pregătire pentru toți participanții la Jertfa Euharistică. Al doilea cuvânt al Preasfinției Sale s-a concentrat asupra Sfintei Evanghelii citite în cadrul Sfintei Liturghii, fiind însoțit de sfaturi folositoare credincioșilor. Ultima cuvântare a premers acordarea rangului de iconom stavrofor părintelui Cautiș Petrică. Primind însemnele specifice acestui titlu, părintelui i s-au recunoscut și înununat străduințele depuse în parohia Gutinaș, unde slujește din anul 2007 și unde a reușit să realizeze importante îmbunătățiri, atât în ceea ce privește spațiul bisericii, cât și în ceea ce îi privește pe enoriași, dovadă fiind numărul mare al celor care s-au împărtășit la Sfânta Liturghie. Pe lângă acestea, părintelui i-au fost recunoscute și meritele avute ca profesor de religie la Colegiul Național „Dimitrie Cantemir” din Onești, unde a organizat corul de muzică psaltică Filomelos, condus de prezbiteră Paula Cautiș. Liceenii membri ai acestui

cor au fost, de altfel, cei care au dat răspunsurile la strană în timpul Sfintei Liturghii arhieresti de la Gutinaș.

Pagină realizată de pr. Ctin GHERASIM

Profesorii de religie din județul Bacău
au o revistă de specialitate prin intermediul
căreia își vor prezenta activitățile.

BISERICA ȘI
ȘCOALA

La Bacău, s-a desfășurat a XIII-a ediție a concursului „Lumină din Lumină“

Neîncăpător s-a dovedit a fi Colegiul Național „Gh. Vranceanu“ din Bacău, sâmbătă, 19 februarie, când elevi din toate orașele județului au venit pentru a fi premiați cu ocazia celei de-a XIII-a ediții a Concursului de eseuri și creație literar-religioasă „Lumină din Lumină“. Promovarea învățământului iubirii prin asemenea întâlniri cu tinerii talentați și înzestrați spiritual și moral se dovedește a fi de bun augur pentru cei dornici să asimileze mai bine valorile credinței creștine, astfel încât să poată deveni modele de viață conforme cu spiritul Sfintei Scripturi. Iar pasiunea pentru disciplina Religie s-a dovedit a fi mai presus de orice alte preocupări pentru copiii care, din Târgu Ocna, Moinești, Onești, Buhuși ori Săscut, au venit la Bacău, pentru a depune mărturie despre ce înseamnă învățământul iubirii. „Este nevoie, într-o lume secularizată, care individualizează și însingurează, să-L punem în centru pe Hristos, Care este Lumina“, le-a spus, printre altele, PS Episcop Ioachim Băcăuanul, elevilor prezenți la ceremonie. Un mesaj de încurajare și susținere a venit și din partea pr. Isidor Dâscă, decanul romano-catolic de Bacău, pentru că, la „Lumină din lumină“, au participat și elevi de la liceele teologice de confesiune catolică.

„Acest concurs are ca scop dezvoltarea creativității elevilor în vederea convingerii că viața creștină autentică este căutarea și cunoașterea lui Dumnezeu. Anul acesta, pentru prima dată, au participat și elevi de la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Gheorghe“ din Roman, de la Colegiul Național „Sfântul Iosif“ din Bacău și de la Liceul Teologic „Sfântul Iosif“ din Onești.“, a declarat prof. Irina Leonte, inspector de religie la ISJ Bacău.

Laureații acestei ediții au fost:

La secțiunea I: Chirica Alexandru (Colegiul Național „Gh. Vranceanu“ - Bacău); Gorbănescu Petru (Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe“ - Roman); Pristavu Ioana (Colegiul Tehnic „Ion Borcea“ - Buhuși); Stroia Andra (Colegiul Național „Ferdinand I“ - Bacău);

La secțiunea II: Ambruș Elena (Colegiul Național „Ferdinand I“ - Bacău); Chirliu Iustina (Colegiul Național „Grigore Moșil“ - Onești); Gorbănescu Andrei (Colegiul Tehnic „Dimitrie Ghika“ - Comănești); Pădurescu Liviu (Colegiul Național „Gh. Vranceanu“ - Bacău); Prepelită Ștefan (Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe“ - Roman).

La secțiunea a III-a: Antoși Dan (Colegiul Național „Vasile Alecsandri“ - Bacău); Cobilaș Daniela (Colegiul Sportiv „Nadia Comănești“ - Onești); Pruteanu Georgiana (Colegiul Național „Gh. Vranceanu“ - Bacău).

La festivitatea de premiere au fost invitați de onoare: PS Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, pr. decan Isidor Dâscă, conf. univ. dr. Ioan Dănilă de la Universitatea „Vasile Alecsandri“ - Bacău,

Ionuț Tomescu, reprezentantul Primăriei Bacău, prof. Lucica Dandu, inspector la ISJ Bacău, prof. dr. Doina Marinov, director adjunct al Colegiului Național „Gheorghe Vranceanu“ - Bacău. (pr. Ctin GHERASIM)

Concurs interjudețean dedicat Anului familiei creștine la Școala „Nicolae Iorga“ din Bacău

La Școala „Nicolae Iorga“ din municipiul Bacău a avut loc luni, 31 ianuarie, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, cea de-a IV-a ediție a Concursului interjudețean de Religie „Sfinții Trei Ierarhi, mari dascăli ai Bisericii“. Competiția școlară, la care au participat elevi de la instituțiile de învățământ din județele Bacău, Neamț și Iași, s-a derulat în cadrul Anului omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii pe care Patriarhia Română l-a propus pentru 2011.

Delegatul Centrului eparhial Roman la acest concurs a fost pr. dr. Constantin Leonte, de la Seminarul Teologic Ortodox Liceal „Sfântul Gheorghe“ din Roman. „Concursul a fost ca o prelungire în școală a sărbătorii Sfinților Trei Ierarhi, iar elevii participanți au primit diplome și premii bine meritare“ a declarat pr. dr. Constantin Leonte. (C.G.)

Harisma, revista profesorilor de religie din Bacău

Profesorii de religie din județul Bacău au o revistă de specialitate prin intermediul căreia își vor prezenta activitățile pe care le derulează în cadrul instituțiilor de învățământ în care activează.

Cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a apărut revista „Harisma“, de pedagogie, cultură și spiritualitate creștină a profesorilor de religie din Bacău. Primul număr al revistei cuprinde un articol semnat de Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul care vorbește despre harisma în apostolatul educației. Publicația cuprinde informații din activitatea școlară a profesorilor de religie din județul Bacău. Revista poate fi citită în format electronic pe site-ul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. (C.G.)

188 ani de la nașterea Episcopului Melchisedec Ștefănescu

Pe 15 februarie s-au împlinit 188 de ani de la nașterea lui Melchisedec Ștefănescu. Originar din localitatea Gârcina, județul Neamț, viitorul ierarh a fost profesor la Seminariile din Iași și Huși. Ulterior, a fost numit episcop al Dunării de Jos, între anii 1865-1879, după care, din anul 1879 și până la moarte, a păstorit Eparhia Romanului.

„Spunea Episcopul Romanul Lucian Triteanu că Melchisedec Ștefănescu s-a născut prea devreme pentru timpul său, ceea ce înseamnă că a fost paradigmatic pentru întreaga Biserică Ortodoxă Română. El a marcat timpul său ca nimeni altul și aceasta se vede în realizările sale pe multiple planuri. Personalitatea sa nu este legată doar de Biserică, de organizarea Episcopiei, actualmente Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, ci este legată de viața întregii Biserici“, a spus Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

Episcopul Melchisedec Ștefănescu a fost un susținător al Unirii Principatelor, precum și al recunoașterii autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române de către Patriarhia Ecumenică. Bogatele sale cunoștințe teologice, istorice, didac-

tice, literare și filologice au contribuit la alegerea sa ca membru activ al Academiei Române. Înainte de trecerea sa la cele veșnice, la 16 mai 1892, Episcopul Melchisedec Ștefănescu a creat prin testament o fundație prin care să se acorde tinerilor burse de studii la Academia Duhovnicească din Kiev. Biblioteca și colecția sa numismatică au fost donate fondului Academiei Române. (pr. Ctin GHERASIM)

Masă caldă pentru săraci la Biserica „Precista“ din Bacău

Parohia „Adormirea Maicii Domnului“ - „Precista“ din municipiul Bacău oferă masă caldă pentru săraci în fiecare sâmbătă și duminică. De sărbători, cu ajutorul enoriașilor, se distribuie peste 300 de pachete, în special copiilor și bătrânilor.

Biserica „Precista“ este deschisă în fiecare zi, iar programul liturgic constă în oficierea Sfintei Liturghii în duminici, sărbători, în sâmbetele din Postul Mare, dar și în fiecare zi de miercuri. De asemenea, în fiecare vineri sunt oficiate aici Taina Sfântului Maslu și slujba Acatistului. „Credincioșii sunt mobilizați spre cele religioase de către Comitetul și Consiliul parohial. Fiecare dintre cei trei preoți care slujesc la Biserica „Precista“ are câte un sector din parohie de care se ocupă, pentru ca nicio problemă socială sau duhovnicească să nu rămână nerezolvată“, spune pr. paroh Constantin Tomozei.

În parohia „Precista“ funcționează și un cămin de bătrâni, care este în atenția preoților slujitori de la Biserica „Adormirea Maicii Domnului“. (Constantin Ciofu)

Sfințire de paraclis la Colegiul NV Karpen din Bacău

O nouă instituție de învățământ din municipiul Bacău și-a inaugurat un spațiu destinat desfășurării vieții spirituale. La Colegiul Tehnic de Comunicații „N.V.Karpen“ din Bacău a avut loc joi, 10 februarie, de la ora 16.00, slujba de sfințire a paraclisului „Sf. Nicolae. Lăcașul a fost amenajat într-o fostă sală de clasă, de 38 de metri pătrați, de la parterul căminului instituției de învățământ. Întreaga investiție pentru amenajarea locului a provenit exclusiv din sponsorizări, iar pictura a fost realizată de studenți ai Universității de Arte „George Enescu“, din Iași. Lăcașul de cult, a fost sfințit de PS Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, însoțit de un sobor de preoți și diaconi. La eveniment au fost prezenți elevi și cadre didactice din colegiu, autorități publice lo-

cale, inspectori școlari și reprezentanți ai organizațiilor nonguvernamentale colaboratoare. În municipiul Bacău mai există paraclise la Cole-

giul „Henri Coandă“, Colegiul „Mihai Eminescu“, Școala „Mihail Sadoveanu“, Colegiul Economic „Ion Ghica“. (pr. Constantin GHERASIM)

În perioada 29 ianuarie-4 februarie, 65 de copii din Iași, Onești, Pașcani, Bacău, Brașov și București au participat la tabăra de iarnă „Floare de colț”, organizată de Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

De la biserica pe pârtia de schi, copiii din întreaga țară au la Durău prilejul de a se bucura în spirit creștin

Taberele creștine, alternative optime pentru petrecerea timpului liber

În perioada 29 ianuarie-4 februarie, 65 de copii din clasele primare și gimnaziu din Iași, Onești, Pașcani, Bacău, Brașov și București au participat la tabăra de iarnă „Floare de colț”, organizată de Biroul de tabere al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei. Participanții - elevi și profesori - au fost încântați de peisajul de poveste găsit aici, de diversele jocuri de socializare, dar și de orele petrecute pe pârtia de schi, sub îndrumarea instructorului.

Participarea la Sfânta Liturghie și binecuvântarea primită de la IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, care s-a aflat în mijlocul lor, le-a întregit bucuria și mulțumirea de a se fi aflat, pentru câteva zile, în Tabăra „Floare de colț” Durău. „Într-o astfel de tabără nu poți simți decât bucurie. Așa cum, odată, copil fiind, îi transmiteam mamei mele, prin strângerea de mână, toate emoțiile pe care eram capabilă să le transmit, așa eu, acum, îmi țin de mână copilașii de la școală pentru a le simți dragostea și emoția lor. În tabără la Durău, la rugăciunea de seară, m-am simțit în mijlocul unor îngeri ai lui Dumnezeu, iar acest sentiment este unic, pentru că atunci când un copil vorbește cu Dumnezeu se simte că Dumnezeu îi atinge sufletul cu harul Său. Tabăra „Floare de colț” de la Durău a fost

o experiență frumoasă atât pentru copii, cât și pentru cei care i-au însoțit”, ne-a dezvăluit doamna profesor Otilia Bârgăoanu, consilier educativ al Școlii „Ghiță Mocanu” din Onești, care a participat în tabăra de la Durău cu 22 de elevi.

Jocuri și rugăciune

Cei 65 de copiii au făcut cursuri de schi pe pârtia de la Durău, bucurându-se de zăpadă și vreme însoțită. Totodată, ei s-au bucurat și de activitățile variate ale atelierelor de muzică, teatru, dans și comunicare, dar s-au arătat încântați și de evenimentele speciale organizate în fiecare seară: seara de dans și karaoke, seara talentelor, vizionarea unui film, focul de tabără și Vânătoarea de Comori, după cum am aflat de la Doru-Mihai Barna, coordonatorul Biroului de tabere al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei. Mai mult de atât, participanții au luat parte, duminică și miercuri, la Sfânta Liturghie săvârșită de preotul taberei, pr. Bogdan Frasilă, în restul zilelor participând la rugăciunile de dimineață și seară.

Și IPS Teofan, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a poposit la Durău în seara sfinte sărbători a Întâmpinării Domnului, binecuvântând copiii și povățuindu-i să fie bucurie părinților lor prin fapta cea bună și rezultate bune la școală.

„Așteaptă cu nerăbdare să revină la Durău în vacanța de vară”

Condițiile de cazare și masă au fost pe placul copiilor, însă cea mai vie amintire pe care o păstrează aceștia este legată de participarea la cursurile de schi. „La Durău m-am

îmbogățit cu prieteni, m-am îndrăgostit de animatori, care au fost foarte răbdători și înțelegători. Tot la Durău am învățat să schiez, am învățat să dansez, să cânt și să joc teatru. Aș fi vrut să stau acolo de trei ori mai mult, fără televizor și fără calculator, doar cu natura și oamenii frumoși. A fost prima oară când am mers într-o tabără și singurul regret a fost că nu a durat mai mult acest vis împlinit”, a mărturisit Tudor Dinga, elev în clasa a IV-a la școala „Ghiță Mocanu” din Onești.

Jocul și voia bună primează într-o tabără de recreere, iar activitățile la care copiii participă trebuie să fie dintre cele mai diverse pentru a le capta atenția și pentru a-i distra, totodată. De la dna prof. Otilia Bârgăoanu am aflat că micuții au îndrăgit foarte mult atelierul de comunicare, condus de maica Sofronia, unde se purtau discuții libere și sincere pe diverse teme de interes pentru ei, dar și atelierul de comunicare în imagini, condus de maica Elisabeta, la care participanții au fost încurajați să reprezinte grafic tot ceea ce știu și ce gândesc. Moderatoarele acestor cercuri sunt membre ale Centrului de Formare și Consiliere „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din Iași. „Copiii au învățat să iubească zăpada, să iubească muntele și natura, iar orele de schi pur și simplu i-au cucerit. Au dansat, au cântat, au interacționat, legând prietenii. Ajunși acasă, ei trăiesc în continuare în spiritul creștin, păstrează în suflet o amintire frumoasă cu toți cei de acolo, oameni și locuri, așteptând cu nerăbdare să revină la Durău în vacanța de vară”, a mărturisit doamna Otilia Bârgăoanu, care a subliniat intenția școlii din Onești de a deschide un parteneriat cu organizatorii taberei. (Oana NISTOR)

În fiecare om să-L întâmpinăm pe Hristos

În fiecare an, pe data de 2 februarie, sărbătorim Întâmpinarea Domnului, praznic ce comemorează unul dintre evenimentele istorice importante din viața Mântuitorului Iisus Hristos, și anume aducerea Pruncului dumnezeiesc de către Fecioara Maria și Dreptul Iosif la Templul din Ierusalim. Din smerenie, atât Mântuitorul, cât și Maica Sa aleg să se supună rânduielilor impuse de Legea Veche, ca o împlinire a prorociilor din Vechiul Testament.

Semnificația profundă a praznicului Întâmpinării Domnului trimite către rostul vieții omului în general, care este pregătire pentru întâlnirea și împărtășirea cu Hristos, Izvorul vieții. Dacă Dreptul Simeon și porocița Ana au avut șansa întâlnirii cu Mântuitorul abia la sfârșitul vieții, noi creștinii o avem încă de la început, când la 40 de zile de la naștere, părinții creștini își duc pruncii la biserică.

Potrivit poruncii Legii lui Moise, cel dintâi născut prunc de parte bărbătească trebuia să fie închinat, la patruzeci de zile de la naștere, lui Dumnezeu, în amintirea pruncilor israeliți salvați de la moarte în Egipt, prin sângele mielului pascal. Totodată, acum se săvârșea, conform Legii Vechi, și curățirea mamei după naștere. Sfânta Fecioară Maria se învrednicise să-L nască pe Fiul lui Dumnezeu întrupat, rămânând fecioară și fără să treacă prin lehozie. De aceea Maica lui Dumnezeu nu avea nevoie de această purificare rituală, dar ea a ales, din smerenie, asemeni lui Hristos, să se supună poruncilor Legii Vechi.

Împlinirea prorociilor și Legii

Prin toate actele sale Mântuitorul a ținut să respecte Legea lui Moise, să o îplinească, dar nu ca o simplă respectare a literiei legii, ci ca o desăvârșire a ei, o împlinire a Duhului care răzbătea prin ea. Evenimentul Întâmpinării Domnului ilustrează o dată în plus acest fapt, pentru că,

sosind la Templul din Ierusalim, Fecioara Maria și Dreptul Iosif au împlinit o poruncă a Legii Vechi, dar au oferit totodată bătrânului Simeon și prorociței Ana, credincioși ai Legii Vechi, șansa unei noutăți absolute, aceea de a-L întâmpina pe Dumnezeu întrupat, șansa de a recunoaște și a proclama, inspirați de Duhul Sfânt, în Cel ce se înfățișa ca un prunc, pe Mesia, pe Domnul și Stăpânul lumii, lumina tuturor popoarelor, slava lui Israel cel vechi și a lui Israel cel nou.

Dreptul Simeon și prorocița Ana sunt oameni ai rugăciunii, ai așteptării împlinirii profețiilor mesianice. Toată viața lor a fost dedicată slujirii lui Dumnezeu și împlinirii poruncilor în așteptarea întâlnirii cu Cel ce avea să măntuiască lumea. Ei sunt modele de urmat, fiind cei dintâi care au înțeles, în lumina harului Sfântului Duh, că viața noastră are rost numai în măsura în care este o pregătire continuă pentru întâlnirea personală cu Hristos, și că fără această pregătire nici nu este posibilă recunoașterea prezenței lui Hristos, întâmpinarea Lui așa cum se cuvine. Cuvintele rostite de dreptul Simeon atunci când ia în brațe Pruncul sunt semnificative în acest sens: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei măntuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea fetei tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău, Israel” (Luca 2, 29-32). Simeon cere lui Dumnezeu să îl elibereze nu pentru că ar fi fost obosit sau plictisit de așteptare, ci tocmai pentru că așteptarea și pregătirea lui de o viață pentru întâlnirea cu Mântuitorul îi fusese împlinită. În Pruncul de patruzeci de zile el L-a văzut pe Mântuitorul, pe Dumnezeu întrupat, și minunea aceasta, ca orice minune, a fost săvârșită de Dumnezeu, dar a contat și pregătirea lui Simeon, disponibilitatea sa de a înțelege minunea, capaci-

tatea sa de a vedea, luminat de har, în adâncul persoanei pe care o primise cu brațele deschise.

Sfântul Botez, poarta de intrare în Biserică

Semnificația profundă a praznicului Întâmpinării Domnului trimite deci către rostul vieții omului în general, care este pregătire pentru întâlnirea și împărtășirea cu Hristos, Izvorul vieții. Această întâlnire, această întâmpinare personală a Mântuitorului, se poate realiza însă, așa cum ilustrează chiar viața dreptului Simeon și a prorociței Ana, doar printr-o așteptare plină de iubire.

Dar dacă aceștia au avut șansa întâlnirii cu Mântuitorul abia la sfârșitul vieții, noi creștinii o avem încă de la început. Tocmai de aceea s-a păstrat obiceiul aducerii pruncilor la Biserică la patruzeci de zile de la naștere, pentru curățirea mamelor și pregătirea nou-născuților pentru dumnezeiasca Luminare, pentru Sfântul Botez, poarta de intrare în Biserică, Trupul cel tainic al lui Hristos. Primindu-l pe nou-născut în Biserică, preotul îl întâmpină de fapt pe Hristos, Cel ce se găsește în adâncul oricărei persoane și urmează să fie actualizat prin Botez. Noi avem șansa, în Biserică și prin Biserică, nu doar de a-L întâlni pentru câteva clipe pe Hristos, ci de a-L întâmpina, de a ne deschide sufletele și de a-L primi permanent în viața noastră, de a-L înveșnici în existența noastră, trăind potrivit poruncilor Legii Sale, între care cea mai mare este aceea a dragostei. Iar a trăi întru dragoste înseamnă a fi pregătit permanent să ieși în mod activ în întâmpinarea celorlalte persoane, recunoscând în adâncul ființei lor chipul lui Hristos, recunoscându-le drept părți egale în dialogul dragostei ce se poartă veșnic în Dumnezeu. (pr. Marius POPESCU, parohia „Sf. Ioan” Bacău)

Sfânta Scriptură ne furnizează suficiente dovezi
în sprijinul pedobaptismului începând cu predica
Sfântului Apostol Petru la Cincizecime.

DOSAR

Botezul – actul de naștere în sânul Bisericii

Sfintele Taine sunt lucrări văzute, instituite de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos, prin care se transmite credincioșilor harul Sfântului Duh necesar pentru mântuirea și sfințirea vieții lor. Întrucât Sfintele Taine împlinesc menirea omului, ele se oficiază într-un cadru solemn din viața credinciosului, alcătuiind o categorie aparte de slujbe sfinte, alături de Sfânta Liturghie și împreună cu Sfintele ierurgii care sunt tot lucrări sfințitoare care transmit sau urmăresc sfințirea vieții credinciosului.

De aceea putem spune că întreaga viață a credinciosului, de la naștere și până dincolo de mormânt, se desfășoară sub binecuvântarea revărsării de har, mijlocită prin Sfânta Liturghie și în mod deosebit prin Sfintele Taine și ierurgii.

Dintotdeauna Botezul a fost socotit actul prin care cineva devine membru al Bisericii, iar cel ce îl primește începe viața creștină, iertându-i-se păcatul strămoșesc, cu care ne naștem fiecare ca descendenți din Adam, dar și păcatele personale săvârșite până la data primirii lui, dacă persoana este matură.

Rusaliile, primul botez creștin din istorie

Botezul este opțiunea celor care urmează Evangheliei lui Hristos. Lui Nicodim, Mântuitorul îi spune: «De nu se va naște cineva din apă și din duh nu va putea intra în Împărăția lui Dumnezeu» (Ioan 3, 5).

Botezul creștin s-a săvârșit pentru prima dată la Cincizecime, când Sfinții Apostoli au primit puterea harului de a săvârși lucrările sfințitoare în Biserică. Ei au transmis această putere prin succesiune apostolică, episcopilor și preoților hirotoniți canonic și legal. Mântuitorul Hristos nu a primit botezul creștin, ci a primit în Iordan botezul lui Ioan Botezătorul sau botezul pocăinței, un fel de spălare rituală, care îndemna la părăsirea vieții păcătoase, dar care nu aducea mântuirea. Iisus Hristos s-a botezat nu pentru pocăință, căci El nu avea păcat, ci ca să fie

arătat lumii întregi planul Sfintei Treimi, începându-și din acest moment și activitatea publică. De aceea noi, creștinii, nu ne botezăm cu botezul lui Ioan, ci cu cel creștin, instituit de Mântuitorul Hristos, care nu mai era cu apă spre pocăință, ci cu «Duh Sfânt și cu foc» (Matei 3, 11). Este știut faptul că la început botezul era administrat numai adulților, care fuseseră catehumeni. La scurt timp, însă, botezul a început a fi primit indiferent de vârstă.

Botezul copiilor

Sfânta Scriptură ne furnizează suficiente dovezi în sprijinul pedobaptismului începând cu predica Sfântului Apostol Petru la Cincizecime: «Pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre și veți primi darul Sfântului Duh. Căci vouă și copiilor voștri vă este dată făgăduința.» (Fapte 3, 38-39).

În urma acestui act s-au botezat ca la 3000 de suflete printre care cu certitudine se găseau și copii căci e bineștiut faptul că iudeii veneau la Ierusalim să prăznuiască Paștile și Rusaliile cu întreaga lor familie, iar copiii aduceau și ei în templu laudă lui Dumnezeu (Matei 21, 15-16). Într-o serie de alte texte se vorbește despre botezarea unor capi de familie împreună cu toată casa: sutașul Corneliu (Fapte 10, 2); neguțătoarea Lidia (Fapte 16, 15); temnicerul din Filipi (Fapte 16, 31-32); Ștefana (I Corinteni 1, 16); mai marele sinagogii, Crispus (Fapte 18, 8) și alții. Comentatorii sunt unanimi în ceea ce privește înțelesul cuvântului „casă” ce denotă atât familia naturală - sot, soție și copii -, dar și personalul de serviciu, sclavii, și chiar și cei legați prin interese sau afaceri.

Biserica Africană a fost cea dintâi care a încercat să lămurească problema pedobaptismu-

lui, în anul 253, când un anume Fidus îl întreabă pe Sfântul Ciprian dacă trebuie să aștepte ziua a opta de la naștere spre a fi administrat botezul unui prunc. Însăși întrebarea atestă existența practicii botezării la opt zile. Sfântul Ciprian merge mai departe și, prin hotărârea celui de-al treilea sinod din Cartagina, stabilește că botezul trebuie administrat imediat după naștere: «am fost de acord că nu trebuie refuzate nici unui om venit pe lume îndurarea și harul lui Dumnezeu. Domnul spune în Evanghelie: Fiul Omului nu a venit ca să piardă sufletele oamenilor, ci ca să le mântuiască. Atâta cât depinde de noi trebuie să ne grijim a nu se pierde vreun suflet. Ce-i lipsește în cele din urmă celui pe care l-au plăsmuit mâinile lui Dumnezeu din sânul maicii sale? Se pare că acei ce vin la existență cresc încă în perioada când se află aici jos, în sânul maicii. Cât despre aceea aflăm că circumcizia iudaică se făcea în ziua a opta, putem spune că avem un simbol ce trebuia să se îplinească la venirea lui Hristos. Căci ziua a opta adică cea dintâi de după ziua sabbatului, trebuia să fie aceea în care Domnul urma să învieze, să ne acorde viața și să ne dea circumciderea duhovnicească. Acest simbol a încetat atunci când ne-a fost dată circumcizia duhovnicească. De aceea credem că nu trebuie să fie împiedicat cineva ca să primească harul după legea care a fost rânduită, și socotim că circumcizia duhovnicească nu trebuie să fie împiedicată de cea trupească, ci că fiecare om trebuie admis la harul lui Hristos, cu atât mai mult nu trebuie lipsit un copil, care, fiind născut de puțin timp, nu a săvârșit nici o greșală, el a dobândit doar la prima sa naștere (în sensul că botezul e a doua naștere), ca decurgând din Adam, pricina aducătoare de moarte a vechii molimi. Atunci e cu atât mai lesne ca pruncul să obțină iertarea păcatelor, cu cât păcatele nu sunt ale sale, ci ale altuia. Iată de ce, preaiubite frate, sinodul nostru a fost de părere

După generalizarea botezului copiilor, nu au mai fost sorocite zile speciale pentru botez, cum fusese până atunci când se botezau doar adulții și când botezul se săvârșea la cele patru mari sărbători creștine.

☛ că nimeni nu ar trebui îndepărtat de noi de la botez și de la harul lui Dumnezeu, care este față de toți îndurător, binevoitor și blând.»¹

Nu sunt rânduite zile speciale pentru botez

După generalizarea botezului copiilor, nu au mai fost sorocite zile speciale pentru botez, cum fusese până atunci când se botezau doar adulții și când botezul se săvârșea la cele patru mari sărbători creștine: Paștile, Rusaliile, Nașterea Domnului și Boboteaza, păstrându-se până astăzi obiceiul ca la aceste sărbători să se cânte la Sfânta Liturghie, în loc de «Sfinte Dumnezeule», cântarea «Câți în Hristos v-ati botezat, în Hristos v-ati și îmbrăcat. Aliluia.» (Galateni 3, 27) această taină putând fi săvârșită oricând, în orice zi sau oră, mai ales în cazul celor care erau amenințați cu moartea. Dacă nu există această situație, în mod firesc, botezul copiilor trebuia să aibă loc la 7 zile după naștere, după cum prevede canonul 37 al Sfântului Ioan Postitorul², mai ales pentru teama ca aceștia să nu moară nebotezați. Dacă pedeapsa este așa de mare pentru neglijență, respectiv 7 ani oprire de la împărtășire, post cu mâncăruri uscate și 40 de metanii pe zi, în cazul avortului ea este și mai mare, căci lipsim pe copil în mod voit de botez și de Împărăția lui Dumnezeu.

Canonul 38 al Sfântului Nechifor Mărturisitorul prevede că «de va naște femeia, iar pruncul este în primejdie de moarte, după 3 sau 5 zile să se boteze acel prunc dar se cuvine ca altă femeie botezată și curată să-l alăpteze, iar mama lui să nu intre în dormitorul unde stă pruncul și

în general să nu se atingă de el, până ce nu se vor împlini 40 de zile și va primi de la preot binecuvântare.»³ În virtutea acestui canon, Molitfelnicul prevede și el că: „dacă pruncul născut slab, nu sugă, ci trage să moară, nu trebuie să aștepte, cum rău zic unii, până la a șasea sau a opta zi, spre a îl boteza, ci în ceasul în care s-a născut, spălându-l îndată să-l și boteze, pentru a nu muri nebotezat, căci dacă femeile grele de 5 luni care din vreo lovitură se întâmplă să lepede cad sub osândă deucidere, după legi și canoane, cu atât mai vârtos să păzim pruncii de curând născuți să nu moară nebotezați.»⁴

Botezul în 40 de zile de la naștere

În răspunsurile sale canonice, Petru hartofilaxul (n.red. cancelarul) Patriarhiei Ecumenice (sec. XI) recomandă ca botezul să se facă la 40 de zile de la naștere, pentru ca pruncul, care este alăptat până atunci de maica sa încă necurățită să fie și el curățit prin botez, odată cu binecuvântarea dată de preot mamei.⁵ De aceea vechile pravile nu permiteau amânarea botezului după 40 de zile de la naștere, singura excepție fiind atunci când termenul de 40 de zile ar fi căzut într-unul din posturile mari, în special cel al Paștelui și atunci fiind îngăduit să se administreze, chiar și în săptămâna Patimilor, numai în caz de necesitate, cu condiția ca masa să fie de post. Regula aceasta, deși valabilă până astăzi, din păcate nu mai este aplicată, botezul administrându-se după multe luni de la naștere, ceea ce nu e firesc și nici indicat. Nu mai vorbesc că el este săvârșit în posturi, când rareori

masa se pregătește cu mâncare de post. De aceea, recomandarea ar fi ca botezul să se facă după împlinirea celor 40 de zile, dar să nu cadă în posturi, pentru a nu contrasta cu atmosfera de înfrigare și pentru a se respecta și rânduielile referitoare la postire. În acest caz și mama ar putea să ia parte la bucuria creștinării propriului copil, trecând perioada de curățire și săvârșindu-se moliftă pentru a putea intra în biserică. Ideea care s-a împământit și a devenit aproape regulă, îndeosebi în mediul rural, că mama nu poate lua parte la botezul copilului său, nu se justifică decât dacă botezul are loc mai înainte de 40 de zile după naștere.⁶

Respectând rânduielile stabilite de Biserică și consemnate în canoane și practica liturgică, dăm suntem datori să dăm importanța cuvenită Sfințelor Taine, cu responsabilitatea pe care momentul o impune, fără a le transforma în ceremonii de rutină, asigurând în același timp uniformitatea liturgică prescrisă de Molitfelnic și necesară pentru unitatea de credință și de cult. (Pr. Mitică BIGHIU, parohia Ion Creangă, Protopopiatul Roman)

¹ Sf. Ciprian, Epistola LIX (Migne, p.1, 1084) apud I.P.S. Nicolae Corneanu, Pedobaptismul de-a lungul vremii, în B.O.R. nr 1-2, 1975, pag.135-136;

² Arhidiacon prof. dr. Ioan N. Floca, Canoanele Bisericii Ortodoxe, Sibiu 1992, pag. 442

³ ibidem, pag. 461;

⁴ Molitfelnic, Editura Institutului Biblic și de Misiune a Bisericii Ortodoxe Române, București, 1998;

⁵ Ene Braniste, Liturgica Specială, E. I.B.M.B.O.R., București, 1980;

⁶ pr. Nicolae Sebeșan, Obligații pastorale legate de Sfânta Taină a Botezului, în Mitropolia Banatului, 1981, nr. 4-6, pag 340.

De 3 februarie, Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul a făcut parte din soborul de arhieriei care, sub protia Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a oficiat slujba înmormântării IPS mitropolit Bartolomeu Anania.

REPERE

Agenda de lucru a Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului pe luna februarie 2011

1 februarie

- audiențe și lucrări de birou;

2 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotonit în treapta de diacon pe tânărul teolog Dan Matei, pe seama Parohiei „Adormirea Maicii Domnului”, Gura Văii, Protopopiatul Buhuși;

3 februarie

- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a oficiat Sfânta Liturghie în Catedrala mitropolitană „Adormirea Maicii Domnului”, Cluj;
- a făcut parte din soborul ierarhilor care, sub protia Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a oficiat Slujba de înmormântare a IPS Bartolomeu Anania, Mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului;

4 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

5 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman;
- a hirotonit în treapta de preot pe PC Diacon Dan Matei, pe seama Parohiei „Adormirea Maicii Domnului”, Gura Văii, Protopopiatul Buhuși;
- a hirotesit duhovnic pe PC Preot Dan Matei, Parohiei „Adormirea Maicii Domnului”, Gura Văii, Protopopiatul Buhuși;

6 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Înălțarea Domnului”, Parohia Gutinas, Protopopiatul Onești. A rostit cuvânt de învățătură; a hirotesit iconom-stavrofor pe PC Pr. Petrică Cautiș, Parohia „Înălțarea Domnului”, Gutinas, Protopopiatul Onești;
- a efectuat vizită canonică la Parohia Versești, Protopopiatul Onești;

- a participat la Slujba Vecerniei în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman și a rostit cuvânt catehetic;

7 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Ilarion Mătă, Parohia Hârja; Pr. Vasile Turcu, Biserica „Sf. Pantelimon”, Spitalul Municipal Moinești; Pr. Petru Dinu, Biserica „Învierea Domnului”, Bacău; Pr. Vasile Baciu, Parohia Soci;

8 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Constantin Pătrăuceanu, parohia Horia; Pr. Alexandru Daniel Zamfir, Parohia „Sf. Ap. Petru și Pavel”, Roman; Pr. Nicolae Țigănilă, Parohia Secuieni; Pr. Ionuț Arsăne, M-rea „Bunavestire”, Tisa Silvestri;
- a oficiat slujba de sfințire a sediului magazinului de obiecte bisericesti „Filocalia”, Bacău. A rostit cuvânt ocazional;

9 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: d-l Cristian Albu, Bacău; d-na Dimitria Dăscă, Roman, Pr. Constantin Puscasu, Moinești; Pr. Marius Rosu, Parohia Hemeius; Ierom. Ciprian Mera, Schitul Zimbru; Pr. Claudiu Sosu, Bacău; Pr. Ionuț Mărza, Parohia Climești; Pr. Vasile Cozma, Protopop al Protopopiatului Buhuși; monahia Maria Cucu, Tisa Silvestri, Pr. Costel Mares, Protopop al Protopopiatului Moinești; Arhim. Antonie Jeflea, Mănăstirea Giurgeni; Pr. Ioan Chiribău, Parohia „Sf. Imp. Constantin și Elena”, Bacău;

10 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Nicolae”, Buhuși, înconjurat de preoții din Protopopiatul Buhuși. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat Slujba de sfințire a Paraclisului „Sfântul Nicolae”, amenajat în cadrul Colegiului tehnic de comunicații „N.V. Karpen”, Bacău. A rostit cuvânt ocazional;

11 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Florin Aurel Țuscanu, Protopop al Protopopiatului Roman; Pr. Ioan Antoci, Parohia „Sf. Vasile cel Mare”, Roman; Pr. Iulian Gabriel Ichim, Capela „Sf. Treime”, Jandarmi; Pr. Nicolae Hurjui și Pr. Ștefan Chelaru, Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău; Pr. Constantin Leonte, Parohia „Sf. Gheorghe”, Bacău; Pr. Florin Chirilă, inspector al Arhiepiscopiei Iașilor;

12 februarie

- a oficiat Slujba parastasului răposatului Șerban Munteanu, la Mănăstirea Viforăta. A rostit cuvânt ocazional;

13 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie, împreună cu PS Ioan Casian de Vicina, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a celor două Americi, în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

14 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Liviu Burlacu, Parohia Secuieni;

- a participat la lucrările Consiliului Național Bisericesc, București;

15 februarie

- a participat la lucrările Adunării Naționale Bisericești, București;

16-17 februarie

- a participat la lucrările Sfântului Sinod, București;

18 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

- a primit în audiență pe: Pr. Marian Vătămănescu, Parohia Odobesti; Pr. Ioan Palur, Parohia Letea Veche; Pr. Gheorghe Chirica, Parohia Filipeni;

19 februarie

- a participat la Sfânta Liturghie în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman.

- a participat la momentul festiv de premiere a elevilor participanți la Concursul școlar „Lumină din Lumină”, organizat la Colegiul „George Vrânceanu”, Bacău. A rostit cuvânt ocazional;

20 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfintii Arhangheli Mihail și Gavriil”, Parohia Siretul, Protopopiatul Bacău. A rostit cuvânt de învățătură; a oficiat Slujba de sfințire a Așezământului social-filantropic „Sfintii împărați Constantin și Elena”, Parohia Siretul, Protopopiatul Bacău; a hirotesit sachelar pe PC Pr. Ciprian Mihai Gunea, Parohia Siretul, Protopopiatul Bacău;

- a oficiat Slujba Vecerniei la Biserica „Sfântul Gheorghe”, Parohia Orbic, Protopopiatul Buhuși. A rostit cuvânt de învățătură;

21 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

22 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Mihai Beicu, Parohia „Întrarea Domnului în Ierusalim”, Bacău; Pr. Nicolae Zaharia, Răcăciuni; Pr. Ionel Teodorescu, Parohia Poienita; Pr. Sebastian Andronic, Parohia Răcăciuni; Pr. Ciprian Gunea, Parohia Siretul, Pr. Vasile Strat, Parohia „Sf. Dumitru”, Roman;

23 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: d-l Chiril Cerbonschi; d-l Bogdan Lupu, Bacău; Pr. Ioan Isachi, parohia Averesti; d-l Iulian Hârja, Bacău; Pr. Costică Buzdugan, Vaslui; d-l Cristinel Lungu, Urechești; d-l Samuil Pricaz, Onești; Pr. Daniel Nădejde, Parohia Orbeni II;

24 februarie

- audiențe și lucrări de birou;
- a efectuat întâlnire de lucru cu responsabilii care se ocupă de lucrările de zidire a Catedralei „Înălțarea Domnului”, Bacău;

- a prezidat ședința de lucru a membrilor Fundației „Episcop Melchisedec”, la Centrul eparhial Roman;

25 februarie

- audiențe și lucrări de birou;

26 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Gheorghe”, Parohia Hârja. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat Slujba de pomenire pentru ctitori și toți cei pomeniți răposati, din Parohia Hârja;

- a participat la Simpozionul organizat în cadrul Zilelor Mitropolitului Visarion Puiu, la Biserica „Sfântul Vasile”, Roman. A rostit o alocuțiune;

27 februarie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

- a participat la Slujba Vecerniei în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman și a rostit cuvânt catehetic;

28 februarie

- a primit în audiență pe Protos. Teofil Poienariu, M-rea Vermesti; Pr. Gheorghe Cășăneanu, Parohia Țărdeni;

29 februarie

- audiențe și lucrări de birou. (A consemnat arhid. Ciprian Ioan IGNAT, Secretar eparhial)